

העולם הזה

הכדאי'ני'קה

האינרציה. רעיונות אבותיהם לגבוי מאסטיק שאפשר למתוח אותו בלי סוף, לא שרשרת-כרזל שיש לצרף אליה חוליות חדשות.

★ ★ ★

ר' ניהילזם אינו מלהיב, אפילו כש-
הוא מתעסק באדוקטרינה של אידי-
אלים גנובים. האפס הרגשי אינו חוצב
להבות בלבבות, גם כשהוא כתוב בסגנון
המשנה המצחצח ביותר.

אין דבר מגוחך יותר מאשר לראות את
הסופר-הכדאי'ניק מקונן מרה על פלישת
הגיאז. אין הוא מבין כי הגיאז מבטא
לפחות רגש אמיתי, בעוד שהרגש האמיתי
היחיד שהתגבש אי פעם ליצירותיו שלו הוא
רגש-הנחיתות.

מגוחך לראות עסקן-כדאי'ניק נואם על
ירידת המתח החלוצי בנוער, כשהדבר ה-
חלוצי היחיד בחייו הוא שליחות למען ה-
מגבית היהודית המאוחדת, לשם גאולת
היולארים בשם הפלמ"ח.

מגוחך לראות מחנך-כדאי'ניק נאנח למר-
אה התקפת-הפלילים בקרב תלמידיו השמי-
ניות, אשר באוניהם לא השמיע מעולם
דבר זולת מליצות גבוהות וסיסמות ריקות
שהוא עצמו צוחק להן בלבד.

אכן, אנו הולכים לקראת האפס
המוחלט - אפס רגשי, אפס רעיוני
נק, אפס רוחני. יהיה זה אסון
לאומי. כבר עתה פונה הנוער בי
אדישות מוגזגת ממחזות-הקלון
של המאבק המפלגתי הכוזב, ו-
מתיחס בבזיון לגילוי למנהיגים הי-
צעירים הקמים לגאולו.

במי האשם? האשמה העיקרית רובצת על
המשטר שגידל וטיפח את הכדאי'ניק, העי-
מיד אותו כאות ומופת לעיני בני דורו
ונתן לו לירוק בכל גילוי של הגינות
אישית ועצמאות רוחנית.

הכדאי'ניק יכול להיות תכנון, מושך-חור
טים ותורש-מזימות. הוא יכול למלא את
עמודי העתון המפלגתי, את דברי הכנסת
ואת רשימת הנאומים של אסיפת-העם.

הוא יכול להיות הכל, זולת דבר
אחר: מנהיג-עם.

★ ★ ★

י. תכן שאין זה הוגן להאשים בכך
רק את המנהיגים הקשישים. הם פעלו
כמו כל אב קציר-ואי, הרוצה כי בנו יהיה
העתק ממנו. הם סברו, מן הסתם, כי עשו
את הכל לטובת הבנים, וכי טיפוח הצעיר-
רים, שחיקו אותם, היה מעשה טוב למען
העתיד.

האשמה האמיתית רובצת על
הדור הצעיר עצמו. יתכן כי הי-

כדאי'ניק היה נעלם אילו היו
עומדות מולו עשרות ומאות דמוי
ולת צעירות מסוג אחר, אנשים

בעלי עוזי-הדור להגות רעיונות חד-
שים, ואומי-הלב להיאבק למענם.
הדור הצעיר לא היה מסוגל לכך. אפשר
למנות באצבעות הידיים את האישים הצעיר-
רים בארץ שהם באמת אישים ובאמת

צעירים. אפשר להכיר אותם בקלות - כי
הם המושכים אל עצמם את שנת החזית
המאוחדת של הכדאי'ניקים מכל המפלגות.
תוכנים אינם אוהבים נשרים, ויצאניות אינן
מאושרות בחברה הגונה.

לכן אין טעם רב להילחם בכדאי'ניקים
בתור פרטים. הם רק סימפטומים עגומים,
ואולי אומללים, של מחלה שכולנו אחראים
לה.

הדרך למלחמה בכדאי'ניקים היא לדאוג
כי יקום בארץ דור צעיר חדש, שבניו
יהיו מסוגלים למרוד בשקרים מוסכמים,
מבלי שבחילתם תביא אותם לידי אדישות.
צעירים שיוכלו לפסול את הרקוב והי-
מנח במבנה המפלגתי הקיים, מבלי לשפוך
את הילד יחד עם מי האמבטיה.

הדבר המסוכן כיום אינו שיש
עודף בתוכנים. הדבר המסוכן הוא
שיש מחסור בנשרים.

העדשים: זכות-הבכורה שלו כאדם עצמאי.
הוא היה צריך לחתור על כל סטיה, על כל
מחשבה מקורית, על כל נסיון להגדיר את
עצמו ואת מהותו הרוחנית.

כך נולד התוכי המפוטם, שהוא
הסמל לשכבה אנושית זו.

★ ★ ★

הי וכי מפוטם יכול להיות נחמד מאד.
אבל אפשר להשתמש בו רק למטרה
אחת: להחזיקו בכלוב וללמד אותו להגיד
"שקט, שקט, שקט, החנוכיה דולקת," או
"קום התנערה עם חלכה," או "בדם ואש
יהודה נפלה."

שטת והולכת מיום ליום. הידיקה
הם זרעי הניוון של הגוף הלאומי.

השבוע ישבתי בחברת מנהיג מפא"י, ש-
התלונן באוזני על תופעה זו. הוא ביקש
להוכיח לי שבני דורי אינם שחים דבר.
"השחה נא את ברל כצנלסון לסדי קולק
ואהוד אבריאל," אמר. הוא יכול היה להשי-
ות גם את מאיר יערי למשה שמיר, או את
יצחק טבנקין ליגאל אלון. התופעה היא
כללית.

אולם אותו מנהיג לא הבין מה חלקו
שלו באסון זה. הוא לא הבין כי העסקן
המפלגתי מן הדור השני אינו אלא תוצאת

"מה לָבוש היום?"

אייאפשר להפכו לנשר, הפורש
את כנפיו וממריא למרומים.

אולם מדינה שהדור השני שלה מורכב
מתוכים, נידונה לניחון. כי המדינה דומה ל-
גוף אנושי, המחליף תוך זמן קצר את
כל התאים שלו. היא זקוקה להידוש מת-
מיד של תאיה הרעיוניים ושל מנהיגותה
האנושית.

כל דור חייב לבחון מחדש את רעיונות
החברה, להיאבק עמם ולכבוש לעצמו מסי-
גרת משלו. אפילו נכונים כל המושגים הי-
קודמים, חייב הדור לצקת אותם לדפוסיו
שלו, כדי שיהיו שלו, פרי גאונו העצמאי,
פרי תחושתו ואמונתו שלו. כפי שאמר
פאוסט של גתה: "אשר ירשת מאבותיך,
האבק עליו כדי שיהיה שלך!"

הרעיונות שהביאו יהודים מפלונסק ל-
פתחתוקה, ושגירשו את הפועלים הערביים
מפרדס ראשון-לציון, אינם טובים כדי ל-
אחד מחדש את ארץ-ישראל ולהפיל את
מחיצות-המכס בין חיפה לחלב. רק אנשים
שגדלו במציאות החדשה יכולים למצוא את
הפתרונות למבחניה. אולם מנהיגי האתמול
עשו את הכל כדי ליטול מהם את היכולת
הזאת.

התוכי אינו יוצר פתרונות, והי-
כדאי'ניק אינו נאבק עם כוחות

בתקלתי במושג זה בפעם הראשונה
באמצע מלחמת-העצמאות, כאשר באתי
לחופשה חטופה של כמה שעות לחל-אביב.
המושג התגלם בדמותו של גבר צעיר ש-
ישב, מוקף מעריצים, באחד מבתי-הקפה בי-
רחוב דיזינגוף.

קולו היה קצת יותר מדי גבוה, והשומן
החל לעגל את פניו. אבל הוא היה הטיפוס
של הלוחם המושלם. יותר מכך, הוא היה
הדובר העליון של דור הלוחמים.

שמו נישא בפי כל. יצירותיו, שפיארן
את אומי-הלב ועוזי-הדור של לוחמי הפל-
מ"ח, הלהיבו את כולנו. איש מאתנו לא
שם לב שהאיש עצמו נשאר לשמור על
משלטי רחוב דיזינגוף בשעה שאלפי הפל-
מ"חאים הלכו בשדות עיראק-סודאן ונביי
יושע.

הוא היה חלוץ מושלם, מטיף מלהיב
ומשכנע לכיבוש השממות ועמל הכפיים.
מי שם לב לעובדה שהקאריירה החלוצית
שלו עצמו הצטמצמה בכמה חודשים באחד
ממשקי העמק, ממנו נפרד בהקדם האפשרי?
"כדאי'ניק!" אמר לי משהו, שלא הוקסם
מן האיש הגדול. משכתי בכתפי. מה היה
איכפת לי אם סופר פלוני אינו אלא בשר
ודם? לא ידעתי או כי ניתן לי לחזות
בלידתו של תהליך הרה-סכנות, שעמד להט-
ביע את חותמו על דמות המדינה כולה.

כי הכדאי'ניק השתלט על המי
דינה. הוא היה הארכימיטוס של
משטר חברתי ומדיני חדש.

★ ★ ★

אנשים תמימים סבורים כי הכדאי'
ניק הוא טיפוס הגדל רק במפלגה הי-
שלטת. כדאי'ניק מתחרז עם מפא"יניק. אר-
לם זה מקרה בלבד. הטיפוס עצמו יכול
לנבוס ולצמוח באותה נוחיות בכל מפלגה
אחרת.

דרך גבר כזה במפא"י פשוטה. הוא צריך
רק לדעת לבחור בשולי בגדיו של האיש
הנכון, כדי להיתלות בו. האיש הנכון בי-
מפא"י הוא ביג"י. מי שהבין זאת בעוד
מועד, מי שהגיע לקרבת המנהיג, צעק: "כן!
כן!" לכל דבריו והיה בעל כושר-ביצוע
מסויים, יכול היה לעשות קאריירה. כאלה
הם חברי אותה קבוצה שקראנו לה, בשעתה,
"קבוצת המנהלים."

אולם יש משהו פשוט מדי בקאריירה כי
זאת, משהו שאינו יכול לספק אדם בעל
יומרה רוחנית חזקה יותר. לאדם כזה כדאי
הרבה יותר לצעוד בנתיב-הכדאי של מפל-
גה מהפכנית וחלוצית.

הכדאי'ניק החלוצי-המהפכני הוא
גאון. הוא רוקד על שתי החתונות
ות. הוא דומה לנזיר נוצרי המתי
הולל בנשפית-שק, כשהוא בטוח

בחיית-שעה ובחיי-ניצח גם יחד.
אדם כזה יכול לחיות חיים נוחים בתל-

אביב, ובאותה שעה ליהנות מזוהר הרר-
מנטיקה של חברי-מפלגתו הפשוטים יותר,
הנוהגים בטראקטור בצל לועי-המקלעים של
הגבול. הוא יכול לכתוב יצירות מזעזעות
על מרד הנכבאים מיי-הרעב של כל הדורות,
ואחר-כך לחזור במכונית המאריקאית הי-
נוצצת, מודל אחרון, לביתו הפרטי הגאה,
הבנוי אף הוא לפי הסגנון החדש בשכונה
התרבותית ואמידה.

הכדאי'ניק אינו תופעה אישית בלי
כת למפלגה מסוימת. הוא קיים
בכל המפלגות. הוא חבוש כיפה
דתית, נואם נאומי-שיחור בתנור
עתי-החרות, עונד עניבה ציונית
כללית, עמור הילה של מפקד לי
שעבר בפלמ"ח. כובע-הממבל הי
חלוצי הוא רק אחת התחפושות.

★ ★ ★

אילו היתה זאת תופעה אישית בלי
אדם, מוטב היה להניח אותה לכתבי
סאטירות. יתכן שיקום פעם גוגול ישראלי,
או באלזאק חדש, שיקים לכדאי'ניק פסל
ספרותי למען הדורות הבאים.

אולם התופעה אינה אישית בלי
כדי. זוהי מחלה ציבורית, המתפי

ברית-המועצות עלולה להחזיר שנית את שגרירה מיש-ראל. הידיעות שהופצו מקודם על שיפור אפשרי של יחסי ישראל-ברית המועצות היו פזיזות מדי. הצטרפותה של ישראל לדוקטרינת אייזנהאור עוררה רוגז בקרמלין ובמקום נסיון לפתוח במערכה מדינית חדשה במרחב אחרי מיבצע סיני, תבוא ננראה החמרה רצינית עוד יותר ביחסים אלה.

למרות שסירת הממשלה הצליחה לעבור מבלי להתפרק את המשברים הגדולים של מיבצע סיני דוקטרינת אייזני האור, צפויים לה טיולטולים מסוכנים נוספים בעתיד הקרוב. בין הפערות הצפויות לה:

התנגשות בין שר הפיתוח מרדכי בנטוב והשרים משה כרמל, לוי אשכול וקדיש לוז. לעומת סענותיו של בנטוב כי משרד הפיתוח צריך לספג בכל שטחי הפעולה בנגב — כולל נמל אילת, המכרות, חברות הפיתוח השונות ופיתוח החקלאות — תובע שר התחבורה להעביר לידו את הטיפול בנמל אילת; שר האוצר אינו מוכן להוציא מידיו את הטיפול במכרות ובחברות הפיתוח; שר החקלאות עומד בתוקף על כך כי רק משרדו יעסוק בפיתוח החקלאות גם בנגב. הצבעת הממשלה בעניין זה תכריע נגד בנטוב, לא תביא לפרישת מ"מ המקואליציה, אך עלולה לגרום להחלפתו של בנטוב בחבר אחר ממפלגתו.

הדתיים יחדשו את תביעותיהם לקיום הסעיפים בהסכם הקואליציוני, שהבטיחו להם כוץ השאר, חוק ארצי לשמירת השבת כרוחם ותקון חוק חינוך חובה. הדתיים יענו כי לא העלו את דרישותיהם עד כה בהתחשב עם המצב הבינלאומי והבטחוני, שתבע ליכוד מכשמים. עתה לא יחסו לאיים במשברים ממשלתיים ממושכים.

תביעת אחרות העבודה לשיתופה בנציגויות בחוקי-לארץ. מפלגה זו תעלה דרישה לשינוי חברים משלה במנגנון החוק של ישראל, הבנוי עתה על טהרת מפא"י. לדרישה זו יצטרפו גם יתר השותפים בקו אליציה, מתוך תקווה כי גם הם יזכו בחלק מן העונה המכובדת.

כינוי שוב ינסה להעביר את תוכניתו להנהגת הבחירות האזוריות. את החודשים הבאים יקדיש ראש הממשלה לניהול סימפוזיונים ממושכים עם אחדות-העבודה, מפ"ם והפעלים הדתיים, להניעם שי יסכימו לשינוי חוקת הבחירות הקיימת. ביג"י מקווה כי עתה, לאחר שמפלגות השמאל הסתבכו בעמדתן בשאלת הדוקטרינה, יסכימו לקבל את הצעתו, דבר העלול למנוע התחרות פנימית בין שלוש המפלגות הפועליות העיקריות בבחירות הבאות.

אל תצפה לחיסולה הי מהיר של שביתת "אתא". למרות לחצם של הוועד הפועל של ההסתדרות והשרים הכלכליים של מפא"י בכיוון זה, לא יבוא סיום מהיר של השביתה. לחץ זה עלול רק לחזק את עמדתו העקשנית של מזכיר פועלי חיפה יוסף אלמוגי, שיראה את עצמו מחוייב

מסעמי פרסטיג'יה ללחום גם נגד אתא וגם נגד חבריו למעמד.

היקף הריידסקונט כבנק ישראלי יצומצם בהרבה, דבר שי יגרום לחיסול האשראי שחג מתחזם האשראי הבנקאי הרגיל. בעלי המפעלים המחפשים הלוואות גדולות ייפגעו קשה.

יוקם קרטל ארצי לזיפוזי, משותפה הוא עמים בגוריון. בצורה זו תימנע כל תחרות ותאופשר מכירת התוצרת במזמנים בלבד.

ברית-החזק כשעור גדול יותר של הבנקים הקטנים, שנפגעו קשה על-ידי חוק הריבית החדש, במידה שלא מצאו דרך לעקוף חוק זה. תוצאה אחרת: הפסקת פתיחתם של סניפים קטנים חדשים.

שוב יהיה שמח בחדרה. אחרי שהעיריה לא הצליחה לפשר בין החגים הדתיים לבין תושבי שכונת שמשון, שהתנגדו להקמת ישיבה בשכונתם, החליטו המוסדות הדתיים המרכזיים בירושלים להשתמש בכל האמצעים להבטיח הקמת הישיבה, כדי שלא יוצר תקדים שלילי.

אם הינך חובב ספורט, היכון למבול של קבוצות כדורגל זרות. אחרי ביטול מסי הממשלה וחרשויות העירוניות על מפעלי ספורט, ירבו קבוצות מקומיות להזמין אורחות בינלאומיות. מאחר שההכנסות מהופעותיהן תהיינה גדולות וכדאיות, שתי קבוצות שיופיעו החודש: טולו, מחזיקת הגביע הצרפתי, וואנבר היוגוסלאבית.

ברייג'ט בארדן, כוכבת הקולנוע הצרפתי, תהיה כנראה פצצת משלחת הקולנוע הצרפתי, שתגיע לישראל בעוד שלושה שבועות לשבוע הסרט הצרפתי בישראל. המשלחת תכלול 16 איש, כולם כוכבים ובמאי קולנוע מפורסמים. באותו שבוע יוצגו סרטים צרפתיים בשלוש הערים הגדולות ובבאר-שבע, בנוכחות נשיא המדינה ושרי ממשלה.

העם

נגד הנגד

ביצע המלא מפה אל פה התמתחו האורחים כדי לראות מי מצביע, כיצד הקרב הגדול של הדוקטרינה הגיע לסיומו. הי הצבעה המכרעת (59 בעד, 5 נגד, 39 נמנעים) קבעה סופית את עמדת ישראל כלפי ברית-המועצות.

אולם הכרעה זו היתה רק למראית-עין. כל העולם ידע כי כל עניני החוץ של ישראל נקבעים על-ידי איש אחד בלבד, דויד בגוריון, וכי היד האחת שלו שקולה כנגד כל שאר 119 הידים הימניות של הח"כים הנכבדים. מבחינה זו היתה ההצבעה מיותרת לגמרי.

אולם דבר חשוב הרבה יותר היה מוטל על כפות המאזניים: אימון העם למפלגותיו, נכס שבלעדיו לא יתכן כל משרד דמוקרטי אמיתי. היד שהורמה בהצבעה פצעה אימון זה בפצע שלא יגליד זמן רב.

כי שתי המפלגות שסירבו להצביע נגד דוקטרינה, למרות שהיא שוללת את כל אשר אמרו והצהירו במשך שני דורות, זרעו רוח צינית העלולה להצמיח קציר של סערה.

דוקטרינת יערי. בעוד שבועיני אחדות העבודה לא היה מעולם שום ספק כי הישיבה בממשלה חשובה עד אין ערוך

מוכח הלחימה בדוקטרינה, המכחזת נגד ברית-המועצות. ההימנעות מספיקה בהחלט. לשוא הרעישו ריפסין ופרי שמים וארץ הסוציאליזם. דעת יערי נתקבלה ברוב קסן, משתתפי הישיבה התפוררו ברוגז הדדי בלתי רגיל.

חתונה בלי בולדווין. לגבי האורח הפשוט, לא היתה כל הפרשה אלא בחינה של יושר פוליטי. הנימוקים הטכסיסיים בעד ונגד עניינו אותו רק במעט. דעת-העם הזדהתה עתה עם ההערה הצינית שהושמעה לפני שבועיים בפי חתן-השמחה, דויד בגוריון עצמו: "רק בבולדווין אפשר להוציא אותם מן הממשלה..."

מדיניות

שקט, בבקשה

המוקש שהתפוצץ מתחת למכונית ליד נחל-עוז עורר הדים בירושלים לא רק מפני שפצע את דני אנרון, בנו של ראש עיריית הבירה. עוד יותר עורר רוגז מפני שלא היה לישראל מוקש נגדי.

בימים הטובים לפני מיבצע סיני היתה תשובה פשוטה מוכנה לכל מוקש רציני: תגמול, אולם מאז מסר ביג"י את רצועת-עזה לידי כוחות המוסד שהוא קורא לו "אוי" שמום, נסתמה דרך זו. כל תגמול ברצועה, כמוהו נסתמה על כוחות אוי"ם.

אישור מנכ"ר. אולם אוי"ם-שמום לא היה המעצור היחיד. חשוב עוד יותר היה המעצור האמריקאי. אחרי שישאל השתלבה בדוקטרינה של אייזנהאור, שוב לא יכלה לפעול לבדה. היא היתה זקוקה לאישור מגבוה.

הודיעו האמריקאים: הם נמצאים בשלב האחרון של נסיון גדול להפיל את גמאל עבד אל-נאצר. כל פעולה ישראלית תכלול את העסק. ביג"י נתבקש, במחילה מכבודו, לשבת בשקט.

כדי להמתיק את הגלולה, נפוצו לפתע שמועות סתמיות שונות כאלו מוכנות כמה ממדינות ערב, הכפופות להשפעה אמריקאית, לבוא במגע עם ישראל. ידיעה אחרת אמרה שאמריקה מסרה איגרת יש-ראלית לסעודיה, בענין מיצרי טיראן, ושהיא מוכנה לתת בין שתי המדינות. היו אלה חלומות יפים לרוע המזל, היו כוזבים, המציאות היתה קצת פחות וורודה: מיבצע סיני השליט את הדור סם במרחב, המוקשים מתפוצצים בגבולות, והמדינה כולה הפכה לקלף במישחק בין שני הגושים המבקשים לכבוש את העולם הערבי.

ציונות

אבא נגד אבא

ההיסטוריה של התנועה הציונית היא רשימה של בתי-מלון, בהם התאכסנו והת-כנסו מנהיגיה ועסקניה. ברשימה זו נוצר מקום-כבוד למלון בילטמור הניו-יורקי, כי שם הכריז דויד בגוריון על הצורך להקים מדינה יהודית, אחרי שהוא עצמו לחם נגד תביעה זו במשך דור שלם. החודש חזר מלון בילטמור להדשות.

באחד מאולמי הבנין התכנס קהל רב של עסקנים ציוניים, שביקשו לבצע ניתוח: להוציא מגוף התנועה קוץ שהציק זה זמן רב לזרדי בגוריון. הקוץ: הסתירות ציוני-אמריקה, בה שולטים הציונים הכלליים האמריקאים, הנותנים סעד לחבריהם בארץ ומרגיזים את ביג"י.

כדי לאפשר את הניתוח, הוכנו בעוד מועד המכשירים. בקונגרס הציוני האחרון הי עבירה מפא"י החלטה המאפשרת לכל קבוצת עסקנים בכל ארץ להקים סניף של התנועה הציונית, אפילו אם כבר קיימת באותה ארץ הסתדרות ציונית אחרת. ההחלטה באה, כביכול, לעזור לבלתי-מפלגתיים. אולם, כמו תמיד כשמפא"י דואגת כביכול לבלתי-מפ-לגתיים, היא דאגה לעניינים מפלגתיים מאד.

פצצות בבילטמור. כדי למגר את מנהיגי ציונות אמריקה, שהם כולם חניכי אויב-ביג"י החתיק אבא הילל סילבר, ביקשה קבוצה אחרת, בהנהגת אויב-סילבר החתיק לואי לפסקי, להקים הסתדרות ציונית שניה. היא קבעה כינוס במלון בילטמור, הזמינה את שגריר ישראל. לפי הוראות שקיבל מירושלים, נענה אבא אבן להזמנה, נתן בואת גושפנקר רשמית למלחמה נגד אבא הילל סילבר.

אולם יהודי שני, שהוזמן להמסרה דומה, התלבס קשות. נחום גולומב, הנשיא הציוני, לא רצה להישחק בין אבא לאבא. הוא לא רצה להפנות את גבו ליוזמי המיבצע החדש, שהם נמנים עם תומכיה, אך גם לא (המשך בעמוד 8)

כנסת ישראל

המצביעים הצביעו על עצמם

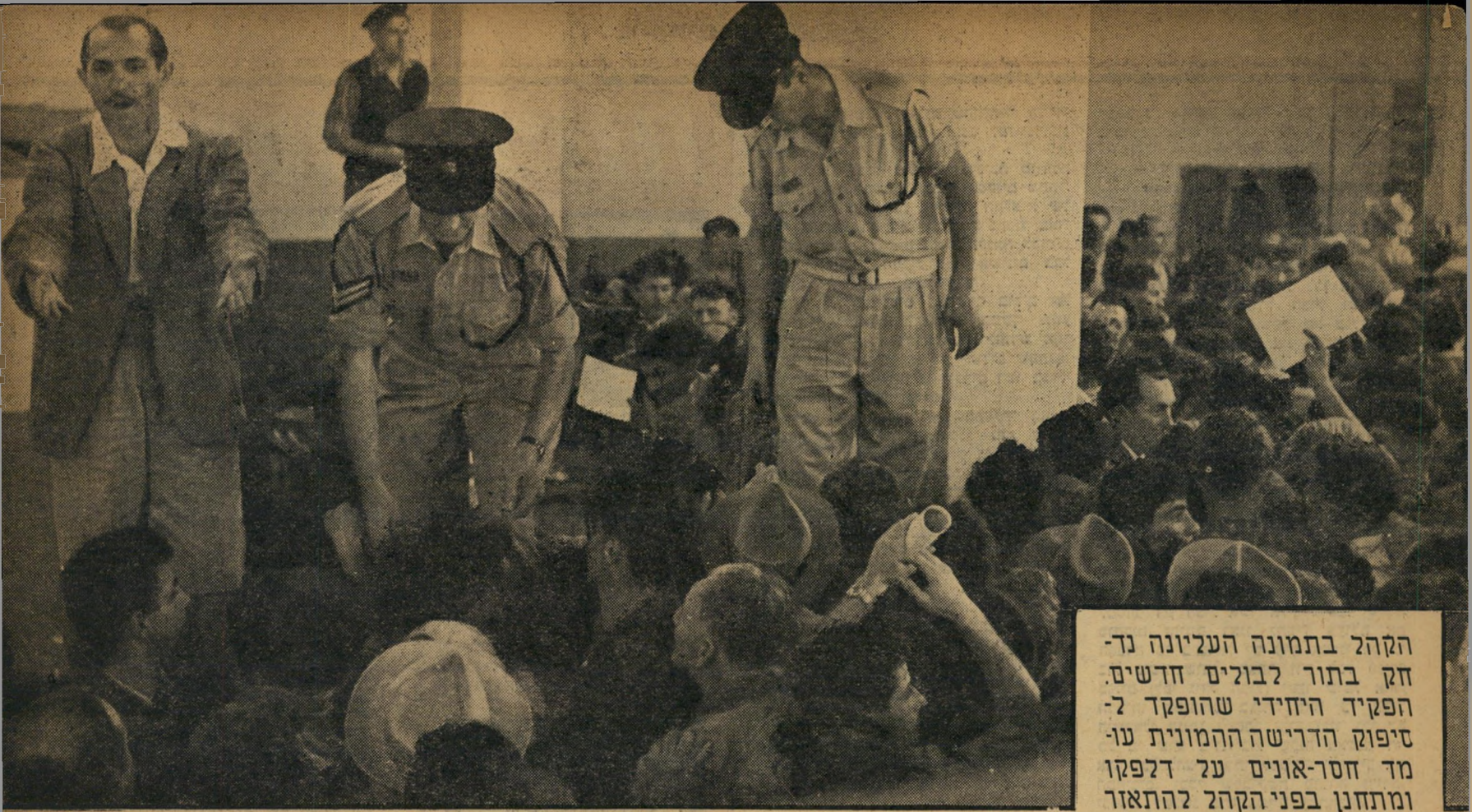
יותר מכל עקרון, היה המאבק במפ"ם הרבה יותר קשה. כי מרכז מפ"ם, שהוא המוסד העליון של המפלגה, החליט קודם לכן פה אחד (עם 7 נמנעים) להצביע נגד הדוקטרינה.

עיבוד פרטי הביצוע הוטל על מוסד נמוך יותר, הוועדה המדינית. לזו נתברר כי ביג"י יורק את מפ"ם מן הממשלה אם תצו להצביע נגד. בלב קשה התכנסו חברי הוועדה ליד מיטתו של המנהיג הקשיש, מאיר יערי, השוכב חולה בחדרו במשק מרחביה.

חזית אנשי-הנגד היתה נכבדה מאד: יעקוב חזן, מזכיר-המפלגה נתן פלד, יעקוב ריפ-סין ואליעזר פרי. תקיף ביותר היה מרדכי בנטוב, הסבור כי אנשי מפא"י מתבלים בכחנה תחילה בפעולות משרד-הפיתוח שלו, כדי להאשימו בכשלוניו.

אולם מאיר יערי הכריע את הכף נגד הצבעת-הנגד. טענתו, שהיתה חדשה והפי-ציה את חבריו: ברית-המועצות לא עזרה לישראל בכל ימות השנה, כדי שזו לא תצטרך להזדקק לדוקטרינה. לכן אין היא ראויה לכך שמפ"ם תקריב את עצמה על

• כך, למשל, לא הופעל עדיין מפעלי הנחושת בתימנע. שעבודתו היתה צריכה להתחיל בחודש זה.

הקהל בתמונה העליונה נד-
חק בתור לבולים חדשים.
הפקיד היחידי שהופקד ל-
סיפוק הדרישה ההמונית עו-
מד חסר-אונים על דלפקו
ומתחנן בפניהקהל להתאזר
בסבלנות. שני שוטרים מנ-
סים להשליט מעט סדר. מה
גרם לבהלה הפתאומית?
באיזה מידה עודדה הממ-
שלה את הנהירה ההמונית
להשקיע כסף בבולים? כיצד
פועלת בורסת הבולים של
תל-אביב (למטה), אשר בה
מגלגלים ספרים עשירות
מיליונים? בכתבה זו, הרא-
שונה בסידרה, חושף "העולם
הזה" את העובדות שמאחורי
הבהלה ההמונית, המזרימה
מיליונים לכיסי הספרים.

ספרים כחסות הממשלה

(ראה שער)

בקצב של 200 איש ליום ניגשו במשך השבועיים האחרונים ילדים, נשים, קציני ני צבא, פועלי בניין, סוחרים, עורכי-דין ורופאים אל אשנבי השרות הבולאי בתל-אביב, הודיעו לפקידים כי ברצונם לקבל הביתה כל בול ישראלי חדש אשר יצא לשוק. הנו כאלה שביקשו סופס אחד מכל סידרה. אחרים הזמינו עשרות. כולם רצו להבטיח לעצמם חלק בעסק המכנים ביותר במדינת ישראל.

ליד האשנבים חילקו לא פחות ולא יותר מאשר מתנות של כסף. כי כבר ביום שכול מ.פיע בשוק, עולה ערכו הממשי לאין ערוך על ערכו הנקוב. במשך שמונה וחצי השנים הראשונות לקיומו, הגיע מספר ה-מינויים של השרות הבולאי ל-12 אלף. בששת החודשים האחרונים נוספו בבת-אחת 20 אלף מינויים. כי במשך ששה חודשים אלה עברה הבולאות הישראלית מתחביב רגיל לעסקספרות של עשרות מיליונים לירות, המוכר עלידי החוק ומעודד עלידי הממשלה.

פעם היו מורי בתי-הספר מעודדים את תלמידיהם לאסוף בולים, כי הבולים יש בהם כדי להרחיב את ידיעותיהם על ארצות רחוקות. כיום מעודדים יועצים כלכליים את לקוחותיהם לעסוק בבולאות, כי יש בה מקור לא אכזב לרחמים קלים. מה גרם לשינוי זה?

★ ★ ★

מי רוצה את הבול?

עד למיכצע סיני, היתה הבולאות הישראלית תופעה נורמאלית ומקובלת. אספנים חובבים בישראל ובארצות-חוץ תר-

2100% רווח

בול יפו הוצא
במרץ 1953, בי מסגרת סדרה בת חשעה בולי דואר-אחיר. ערי כו הנקוב היה לירה אחת ומי כירתו הופסקה שלושה חודשים לאחר יום ההר פעה, בהסבר רי שמי כי "הבול היה יפה במיוחד, הסוחרים ו החובבים קנו אור חו בכמיות גדור לות מהרגיל".

גדירותו משקפת יפה במחירוי הבורסה: בינואר 1957 היה מחירו 13 ל"י, בפברואר 30 ל"י, במאי 40 ל"י ובינוי הגיע מחירו ל-47 ל"י כשהוא עדיין בקו עליה מתמדת. גם מחיריהם של יתר שמונה הבול לים של סדרה זו עלו בתמידות.

בול המנורה (ראה שער) הוצא בפברואר 1952 והיה במחזור עד מרץ 1953. ערכו הנקוב הוא לירה אחת וצבעו כחול. בינואר 1957 כבר נמכר הבול, צמוד לשוול, ב-28 ל"י בבורסת תל-אביב. בפברואר עלה המחיר ל-36 ל"י, במאי הגיע ל-50 ל"י ובינוי קפצו ההצעות עד 82 ל"י, כשהן עלולות מיום ליום.

בצלאל ועצי מאות 9 הם הבולים שהוצאו לאחרונה. למרות שהם עדיין נמ צאים למכירה באשנבי הדואר, אך ללא שוב לים, עלו כבר מחיריהם בבורסה על ערכם ה נקוב. מעטפת ה יום הראשון של בול בצלאל, ש ערכה הנקוב ה יח 450 פרוטה, נמכרת היום ב 1100 פרוטה, מעטפת בצלאל (300 פרוטה) ב 1000 פרוטה. גם מחירי הבולים הצמודים לשוול לים עלו: בול בצלאל נמכר ב 800 פרוטה (ע רך נקוב 450 פרוטה) ועצמאות 9 ב-500 פרוטה (הבהלה 250). הבהלה לשני בולים א לה היא שפקחה עיני רבים לנוע שה בשטח זה.

בול העצמאות 1950, בערך נקוב של 40 פרוטה, אחד מתוך שני בוליות (ה שני: 20 פרוטה) של סדרת יום העצ מאות השני. הבולים אולו מאשנבי ה מכירה במשך זמן קצר ונמכרו ארבעה חודשים בלבד. עליה מחיריה של ה סדרה בבורסה התל-אביבית היתה מסת ררת במשך שנה וחודשים האחרונים: בינואר 40 ל"י (פי 700 מן הערך ה נקוב), בפברואר 80 ל"י, במאי 120 ל"י ובינוי קפץ המחיר והגיע ל-125 ל"י, שהן פי 2100 מערכה הנקוב של הסד רה. הסוחרים מסבירים את עליה ה מחירים המיוניות במספרי התפוצה הק טנים בהם הודפסה הסדרה, ובביקוש הגדול לבוליה בקרב אספני חו"ל, ש החלו לאסוף את בולי מדינת ישראל במאוחר. למרות גדירותם של בולים אלה, מחזיקה הבורסה בכלליה ואינה מעריכה כמעט בול כזה שאינו צמוד לשוול, קבעה לו מחיר שירותי ומורר שהוא נמוך בהרבה מבול משובל.

הצטמצמו בשטח היחיד שאין המסרות ה מוצהרות מדברות עליו: מסחר.

★ ★ ★ המצאה ישראלית: השובל

ח שובלים מן התקנות הכתובות היו החוקים הבלתי כתובים, אותם קבעה הבורסה. ראשון במעלה היה חוק השובל. בדרך כלל, כאשר מדפיסים בולים, נשאר בשולי גליון הניר פס ניר לבן אשר גוד לו אינו מתאים לגודל הבול ואי-אפשר להדפיס עליו שורה נוספת של בולים. על פס זה נוהגים להדפיס את מספר הסידרה, או ציון משרדי אחר.

בספם הראשונה בתולדות הבולאות הש תמשו בשובלים בבליה, כדי לפתור בעיה דתית-עדתית כאובה. בארץ זו התנגד המי עוט הקאטולי למסירת מכתביו ביום ה ראשון, טען כי זהו חילול השבת הנוצרית. הסתרון נמצא כאשר הודפסו על שובלי הבולים הערות: "אם אינך רוצה שמכתב זה יימסר ביום ראשון, הדבק את הבול עם השובל".

גם השירות הבולאי של מדינת ישראל מצא שימוש יעיל לשובלים, להדפסת הסי ברים לבול. לפתע, קבעה הבורסה כי ראוי למסחר רק הבול אשר אליו מוצמד שובל. סוחרים וזיונים דאגו להפיץ בעולם את הסברה כי בישראל יש ערך אספני רק ל בול נושא שובל. מאחר ורק לכל 2010 בולים (לפי גודל הבול) ישנו שובל אחד, הבטיחו הסוחרים בצורה זאת כי הבול הישראלי הנתון למסחר יהיה נדיר וכי לא כל מי שיש בידו בול שקנה באשנב דו אר, יוכל להציע אותו למכירה ולהוריד את המחירים. וככל שמבוקשת סחורה נדירה, יכולים לשגשג אנשי-ביניים ומתחכים.

הם גם רצו להבטיח את עתיד הענף שלהם. הסוחרים ידעו כי ברגע שהמסחר ישגשג, תוכל הממשלה להדפיס כמיות בלתי מוגבלות של בולים, להכניס לקופתה בצורה זו סכומים רציניים, אך גם להציף את השוק, לחסל אולי גם את הצורך בקיום הבורסה. אם רק אחד מתוך 10 או 20 בולים יהיה ראוי למסחר, סברו הסוחרים בצדק, ייבטח מחסור מתמיד של בולים הראויים למסחר, ויהיה צורך במתחכים.

★ ★ ★ 3 1/2 מיליון ביום

לא פחות מהסוחרים הבין השירות הבולאי כי זוהי הזדמנות של זהב ל עות כסף. אספנים חובבים, שהיו מזמי

רדו מן המעטפות בולים שהוחתמו עלידי הדואר הישראלי, צירפו אותם לפי סדרות באלבומיהם.

היתה לו לבול לישראלי משיכה מיוחדת לגבי האספן החובב. רבבות אספנים מתחיל לים יכלו לאסוף את הסדרות המלאות של בולי המדינה החדשה, מבלי שישתכנו באר סף בלתי-שלם. צורתם הנאה הקנתה לבולים אלה את אחד המקומות הראשונים בכל תחרויות הבולים הבינלאומיות.

בדרך כלל אספנים האספנים בולים של מדינות הנמצאות בחדשות. במשך תשע שנותיה לא ירדה ישראל אף לחדוש אחד מכותרות העתונים. לא רק יהודים שהתגאו במלה העברית, אלא גם נוצרים ראו בבולי ישראל חפץ כמעט קדוש.

מיבצע סיני הגביר את התהליך באופן דרמטי. ישראל, שהיתה בכל זאת מדינה קטנה ובלתי-ידועה לגבי חלק הארי של אר רחי העולם, הפכה בן לילה שווה בחדשות לשותפותיה במסע נגד מצרים — צרפת ובריטניה. בשוק הבולים היתה זו הכתרתה של מדינת ישראל כמעצמה עולמית. סוחרים בולים בארצות זרות אמריקה, למשל, שרק מטטים אספני הבולים שלהן התעניינו ב בולי ישראל, החלו לפתע מבקשים משלר חים גדולים של בולים אלה.

מאמצות אירופה המזרחית ניתך מבול של בקשות על סוחרים הבולים של ישראל. ה רדיו והעתונות, שגיננו השכם והערב את ישראל התוקפנית, עוררו את סקרנות ה בולאים. רבים חשבו כי בול ישראל יהיה יקר מאד, אם באחד הימים הקרובים תחל מדינה זו להתקיים.

הביקוש הרב מתוך-לארץ הדליק אור ירוק בכמה משרדים במדינה. היו אלה משרדי השירות הבולאי, משרד האוצר ומשרד הים של חצי תריסר סוחרים הבולים, שריכוז עד אז בידיהם את המסחר הוציר בענף זה. תוך חודשים קפצו הזמנות חוץ-לארץ פי עשרה, אתן קפצו המחירים.

★ ★ ★ הבהלה לזהב המודפס

ה בול הפך סחורה יקרה. סוחרים זרי יזים היו מוכנים לקנות כל כמות של בולים אשר הוצעה להם. כל הסדרות ה י שונות נמכרו כבר, השירות הבולאי לא מכר יותר בולים ישנים. הסוחרים החלו מציעים מחירים גבוהים לאספנים. בעתונות החלו מופיעות מודעות של סוחרים, שרצו לס תות אספנים למכור את אוספיהם.

כמה אספנים התפתו. רובם התפכחו. ל מראה המחירים המופצים החלו האספנים לשפשף את עיניהם.

בקפה פאר, ברחוב ביאליק, תל-אביב, התרכזו מספרים גדלים והולכים של סוחרים בולים. עד לפרוץ הבהלה לזהב המודפס היה קפה פאר מיפגשם הבלתי-רשמי של כמה עשרות חובבים וסוחרים זעירים, שהיו מחליפים ידיעות ובולים בקצב בטלני, על בסיס כמעט חברתי. לפתע הפך קפה פאר לבורסה הפעילה ביותר במדינת ישראל. אפילו בימי הזוהר של בורסת הזהב ברחוב לילינגבלום לא התקהלו בה סוחרים ומתחרים כיום בלהקים כאלה.

משעות הבוקר היו מתקהלים הסוחרים — ברובם חדשים — בבית הקפה וסביבתו, מנהלים עסקים על רגל אחת. בשעה 11 היתה הבורסה נפתחת רשמית. סוחרים תפ סו את מקומותיהם הקבועים ליד שולחנות בית-הקפה, פרשו את סחוריהם והמתינו להצעות. הם לא באו כבימים עברו עם כמה עשרות בולים. בתיקי העור שלהם נשאו חבילות גדולות של מעטפות שקופות, שהכילו רבבות בולים.

עסקי פאר סכלו מן הפלישה ההמונית. לקוחות והותיקים עזבו אותו ואילו הלקר חות החדשים שפקדו אותו, לא היו מעוני יניים בתה ועוגה, ופניון הסחורה הגש מית הזו ירד מחיי אל דחי. לבסוף לא היתה ברירה לבעלים אלא לחסל את העסק. חלק מהמקום נרכש עלידי הבורסה וה חלק השני נמכר לחנות בגדים.

הבורסה, שהתאגדה עתה כחוק בתור אגוד דה עותומנית בשם הצנוע מועדון פאר, החלה עובדת כמוסד תקין, בעל חוקים ומשמעת. מטרותיו המוצהרות של המועדון, שנשיאו הוא סוחר הבולים גוסטב חיסלברג, הן: "לקיים מועדון לענייני בולאות, לשמש מקום היכרות ומיפגש לעסקני בולים ול אנשים העוסקים בבולאות; לארגן תערוכות בולים; להדריך חברים בענייני אספנות ו בולאות; לקיים מסיבות, הרצאות ודיונים בענייני בולים; לעשות פעולות חברתיות ואחרות, כמפורט בתקנון האגודה".

למעשה היו הפעולות בעיקר "אחרות",

מאדי הספרות: בול

מדי הזמרון של בולי דואר עברי, בוליה הראשונים של ישראל, ניתן בשעתו לשירי הממשלה הז מנית, כמתנה אישית מסעם משרד הדואר. למרות זאת, נמצאים כללים כאלה למכירה בבורסת תל-אביב ו בחוץ-לארץ, כשמחיריהם מגיעים ל 1000-1200 לירות ישראליות ויותר.

עקרת בית נחמה טרבה למסור את שם משפחתה. "אני אוספת כבר זמן רב. עד עכשיו הייתי קונה בולים בדאר ביום ההופעה, אך בפעם האחרונה הייתי צריכה לעמוד יותר מחצי יום בתור ולא הספקתי להכין את ארוחת הצהריים."

פועל בנים שמריהו אולשטיין הוא אספן בולים מצעירותו. "התחלתי לאסוף את בולי המדינה מהסדרה הראשונה שיצאה ב'1948. בהתחלה הזמנתי מעט בולים, לאוסף ולהחלפה. עכשיו, כשהבולים הם עסק טוב, אני מזמין הרבה."

תלמיד בית הספר העממי בקרית שלום, יצחק טרושינסקי, 12, החליט לחתום על מנוי בשירות הבולאי בגלל הקושי הגדול להשיג בולים חדשים ביום הופעתם: "בפעם האחרונה אי אפשר היה לקנות את הבולים בדואר. היה תור ענקי."

גים עד כה שניים-שלושה טפסים מכל בול חדש, החלו לפתע להזמין 100-200 טפסים, לצרכי מסחר בבורסה. סוחרים גדולים יותר החלו להזמין רבבות טפסים בקביעות. בתקציב השנתי האחרון של משרד הדואר נאמר כי ההכנסה המשוערת במשך כל השנה הבאה ממכירת בולים תהיה 11 וחצי מיליון ל"י. ביום אחד, לפני חודש, כאשר הוצאו לשוק בולי עצמאות 9 ו' בצלאל, נמכרו בולים משוברים בשווי של שלושה מיליון לירות לאספנים ולספררים. חיים בן-מנחם, מנהל משרד הדואר, הודיע על התוצאה בשמחה: משה כהן, מנהל השירות הבולאי, היה מלא גאווה. הם ראו בדבר הישג לא מבוסס, שכמעט כולו ריווח נקי לאוצר. שהרי אף אחד מקוני הבולים באותו יום לא התכוון לדרוש תמורתם בשירותי דואר. הממשלה מכרה בכסף טוב סתם גירות צבעוניים.

אולם, למעשה, היתה זו גישה קצרה רואי. הנייר הצבעוני שנמכר במחירו הנקוב היה שוה הרבה יותר ממה ששילמו עבורו הקונים. אם שנלחם בתור וקנה בולים ב'750 פרוטה, יכול היה לצאת ה' חוצה ולקבל שלוש וחצי לירות תמורתם, ממי שלא רצה ולא יכול להפעיל את אגרופו ולהגיע לאשנב המכירה.

"אנו סופגים את עודפי הכספים של ה' אדם הפשוט, שסירב קודם להכניסם לאוצר בצורת איגרות חוב ומילחה בטחון", הסביר חיים בן-מנחם, מנהל משרד הדואר.

היתה זו הסברה מיתממת. עסקי הבולים אינם עניין של החוסכים הקטנים. זהו עסק ענק, המגלגל — לפי האומדן הזהיר ביותר — סחורה ב'80 מיליון לירות. בכסף זה אפשר היה לבנות מיפעלי תעשייה, להפעיל מחזורי ייצור תעשייתיים וחקלאיים שספקו עבודה לאלפי משפחות ולחלל לחלוטין את בעיית האבטלה.

★ ★ ★

התחמקות ממש הכנסה

ה' הון העיקרי הוכנס עלידי מלחים ברביה, ספסרי דולארים וסוחרים יהודים. עשרות מיליונים הוחלפו במהירות רבה נגד מדבקות הצבעוניות. אולם ההון שבא אחריהם היה הונם של המשקיעים הקטנים: בעלי מלאכה, פועלי בנין, סקידים ואנשי מקצועות חופשיים הוציאו את חסכונותיהם, או חיסלו חלקית את עסקיהם ו' מיהרו לבורסה ברחוב ביאליק.

אספן חותיק צבי עזריאלי: "אני אוסף בולים בשני שטחים: יהדות וספורט. אני קונה בולים בכמות גדולה מזו הדרושה לי. בעודף אני משתמש להחלפה עם אספני חוץ-לארץ, וחלק אני מוכר כדי לממן את השלמת האוסף היקר שלי."

מורה בעתיד ותלמידת סמינר לחינוכי בהוה, זהבה בירנבוים, משקיעה את כספה בבולים, לאחר שקודם לכן היתה אספנית בלבד. "הייתי רוצה לקנות כמות גדולה מהבולים החדשים כי ערכם יעלה ובכסף שארוויח אוכל לקנות חפצים."

רביסרן דבאולינור אוסף לבנו בן העשר. "הוא עדיין קטן ואיננו מבין בדיוק את כללי האיסוף. כשיגדל, ישמח על האוסף שהכנתי לי עצמי אין כל ענין באיסוף. הילדים בשכונה התחילו לאחרונה לאסוף. כנראה למדו מהוריהם."

היום הראשון של בולי הבטחון (מעטפת עזה) ב'20 ל"י המעטפה. באותו זמן היה מחירה בבורסה 17 ל"י. אלה מהסוחרים שהיו זקוקים לכסף בשביל קניות אחרות, מיהרו למכור במחיר החדש, שטיפס אותו יום ל'24 ל"י. הסוחר הגדול הסביר כי קיבל הזמנה גדולה מחוץ-לארץ.

לכל סוחר גדול יש מדי פעם סוכנים מיוחדים, אשר אינו יודע כי הם קשרים אליו. במקרה זה באו שליחיו של אותו סוחר, למחרת היום, הציעו כמות קטנה של אותן המעטפות למכירה ב'17 לירות. הסוחרים האחרים קנו את המעטפות המעטות שהוצעו עלידי השליחים המוסוים, רצו אל הסוחר הגדול כדי למכור לו אותן ב'24 ל"י, השער בו קנה אותן אתמול.

אלא שעתה סירב הסוחר לשלם 24 ל"י, הציע 17 ל"י בלבד, ללא כל הסבר. "אני מוכן למכור לכם במחיר זה", הציע.

מיד פשטה השמועה בבורסה כי מחיר מעטפת עזה ירד ביום אחד בשבע לירות. הבהלה גדלה והלכה, ביחוד שמדי פעם היו שליחיו של הסוחר הגדול מציעים כמויות קטנות של מעטפות עזה במחירים נמוכים והולכים. הסוחרים הגדולים — חצי תריסר בסך הכל — לא התערבו במשחקו של חברם. לפי הסכם בינלאומי הגיע רק לו לשחק בבול זה.

מאחר שהבורסה מורכבת בעיקרה מאנשים שהשקיעו את הונם על מנת לצבור רחמים מידיים, ולא להשקעה לטווח ארוך, הרי שכל ירידה קלה מפחידה אותם. מש' קיע קטן, שקנה את הבול במחירו הנקוב, אינו חושש. הערך הנקוב ישאר תמיד. אך ספסר, שרכש את הבול במחיר השוק ה' מופקע, חוזר לכספו. בול, אשר מסיבה מסתורית זו או אחרת — סיבה שאין לו עליה כל שליטה — יורד מחירו בהתמדה, נראה בעיניו כסחורה מסוכנת.

הסוחרים הקטנים חששו להשאיר את מעטפות עזה בידיהם. המחיר המשיך וירד עד ל'12 ל"י. החלה מכירה מבוהלת, כש' המחיר יורד בלי הרף.

הסוחר הגדול יצא שוב לפעולה. הוא שלח את סוכניו המוסוים, קנה בעזרתם את כל מלאי המעטפות במחיריהן המזולים. לאחר שרוב המעטפות היו עתה מרוכזות בידיו אותו סוחר, יכול היה לקבוע כל מחיר שנראה לו, ללא חשש של התחרות בשוק. הסוחרים הקטנים מיהרו לקנות את (המשך בעמוד 14)

ולהוציא את רחיהם. יצרנים קטנים, שסמכו על בעלי הון ו' באנקים קטנים לקבלת אשראי למעגל הייצור שלהם, מצאו עצמם בלי מקור לאשראי: בעל הון, שהיה עד כה את המקור הקבוע לאשראי, השקיע בעצמו את כספו בבולים. לרוב היה מיעץ לייצרן הקטן ללכת גם הוא בדרכו. "זה מכניס יותר וחוסך לך צרות וכאב-ראש!"

שלושה באנקים מסויימים בתל-אביב חדלו כמעט מלעסוק בכל עסקי בנקאות רגילים, מממנים את עסקיהם של הסוחרים הגדולים, מאחר שהבול מהחזק עתה בטחון טוב יותר מכל נייר-ערך או מיפעל, ומכניס יותר.

בנקודה אחת בולט יותר מאשר בכל צד' רה אחרת הנוק הנגרם למדינה מעסקי ה' בולים: ההשתמטות מתשלום מס הכנסה. כי עסקי הבולים אינם מתנהלים לפי ספרים. אם מפקח של מס הכנסה ימצא בארצו של מישוה 20 אלף לירות, חייב אותו איש להסביר מניין השיג את הכסף. אם ימצא בולים באותו ארון, יוכל האיש תמיד לטעון כי קנה אותם בערכם הנקוב, לא הוציא אותם לשוק ואין הוא רואה בהם אלא תחביב.

במקצועות חופשיים רבים, מצטברים עוד' פי רחמים אשר בעליהם אינם מצהירים עליהם בפני שמאי מס ההכנסה. עודפים אלה חייבים להשתקף באחד הימים באיזה ענף מסחרי, בבניית בית או בנסיעה לחוץ-לארץ — ומתגלים בצורה זו לעיני פקיד השומה. השקעת עודפים אלה בבולים מוב' טחת מפני כל גילוי.

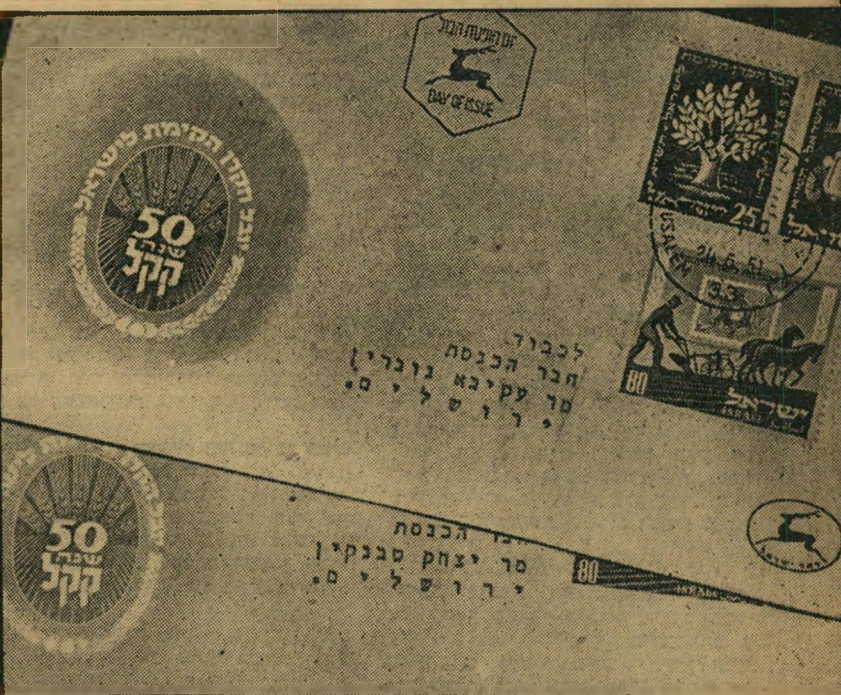
★ ★ ★

מישחק לדוגמה

ה' בורסה אינה בכל זאת חברת ב'י' טוח. משקיע קטן, שרכש כמה בולים בערכם הנקוב מהשירות הבולאי, יכול לה' יות בטוח כי לעולם לא יפסיד את כספו. גם אם מחיר הבול לא יעלה, הרי יוכל אותו משקיע להשתמש בבול כדי לשלוח מכתב ובצורה זאת לקבל את תמורת כספו. אולם לא משקיעים אלה הם החשובים בעסקי הבולאות. בבורסה שולטים הלוחית' גים הגדולים, המגלגלים עשרות אלפי לירות במחיר יד אחד. המוכשרים שבהם יכולים להרחיק רכבות ל'י בעיסקה מוצלחת אחת. וריח זה הוא הפסדם של הספררים הק' טנים.

יום אחד, למשל, הודיע אחד הסוחרים הג' דולים כי הינו מוכן לקנות את מעטפת

שניתנו לשרים ולח"כים ואזכרים בבורסה

מעטפות היום הראשון של כל סידרת בולים המוצאות למכירה בישראל, ניתנות עלידי השירות הבולאי כשי אישי לחברי הכנסת. למרות זאת, נמצאות מעטפות כאלה למכירה בחנויות הבולים ברחבי הארץ ובבורסה התל-אביבית. מחירן בבורסה של מעטפות היום הראשון של סידרת בולי הקק"ל (ראה תמונה) הוא 4100 פרוטה, אך בגלל הכתובת "חברי הכנסת" שעליהן נמכרו המעטפות בשש ל"י. חברי הכנסת מסי' בירים כי לא תמיד מניעות המעטפות אליהם והן נלקחות מתוך תאיהם האישיים בבנין הכנסת. אפשרות אחרת: מעטפות שניתנו עלידי חברי הכנסת שאינם חובבי בולים במתנה למכיריהם או ידידיהם, נמכרו על יד בבורסה התל-אביבית ובכל רחבי הארץ.

להרגיז את מנהיגי יהדות אמריקה, שהוא זקוק להם. הפתרון היה גולדמני מובהק: הוא אמנם הופיע בכינוס, אך הקדיש את נאמו הארוך למדיניות הגבוהה ביותר. אחרי שדיבר על כל עניני העולם, פרט לענין שעמד על סדר היום, נשמעו באולם קריאות כינויים: "דבר לענין! דבר על עניני הציונות!"

השיב גולדמן: "חכו רגע, אני אגיע לזה!" אולם הרגע לא הגיע. הנאום נגמר, גולדמן ירד מן הבמה, מבלי להביע את דעתו. מעטים שמו לב לכך. כי תשומת הלב רותקה ברעג הנכון למשמרות המשטרה, שערכו חיפוש מדוקדק אחרי שנתקבלה הודעה טלפונית: פצצה הונחה בבנין. הן פצצה הכוזבת השכיחה את ההתפוצצויות האמיתיות, הצפויות עם הקמת ההסתדרות הציונית החדשה.

מפלגות

האיש החמישי

"הדרום-אפריקאים עובדים!" אמר בקנאה סוחר תל-אביב, בהסתכלו בהמולה שמילאה את רחוב המלך גיורג' בתל-אביב, מול הבית מס' 33. "הדרום-אפריקאים" היו אנשיו של דייב דאנסקי, מנהיג סיעת-הרפורמה, שגייסו למעשה מחמישים מכוניות, הפכו את הבחירות מסניף הציונים-הכלליים למאורע שהיה שווה את 80 אלף הלירות שהושקעו בו, ולמאתיים המכוניות שלקחו בו חלק.

שיטותיו של דאנסקי היו חדשות בארץ, אך בדוקות בחוץ-לארץ. העסקן הבמושקף שופע-המרץ, שמוצאו הליטאי התמוג יפה עם חינוכו האפריקאי, כבש בשעתו יחד עם אחיו את הסתדרות ציוני דרום-אפריקה עליי הפעלת כוחות חדשים. כשהחליט לעלות ארצה, הביא עמו חלק מכספי הצינונים, הפך אותם לכוח כלכלי חשוב בישראל.

ראש האימפריה. בניגוד לצינונים אחרים, שמסרו את כספיהם למסדות הלאומיים, עזרו לבצר את כוחה של האימפריה, השקיעו האפריקאים, בהנהלת דאני סקי, את כספיהם בשורה של מפעלים, ש-הפכו לאימפריה כלכלית עצמאית. כשהתבססה האימפריה זו, החליט דאנסקי, הרגיל כל כמה שבועות לקפוץ לחוץ-לארץ, כי הגיע עתה שעתו להתמסר לפוליטיקה.

הוא עשה זאת, כפי שהוא עושה כל דבר, בריכוז פתחי של המאמץ. אחרי שהקים את סיעת הרפורמה, שמטרתה לאחד את הצ"כ עם תנועת-החרות, גייס לעבודה כל מי ש-יכול היה לגייס. התוצאה: בבחירות השבוע עלה מלאכילוס 13,5 אחוז.

"אני אקדיש עתה לפוליטיקה את כל ד-מני", אמר דאנסקי, בעל בית-החרושת ל-בגדי-גברות תל-אביב. לא היה ספק כי דאנסקי יהיה חבר הכנסת הבאה, וכי קולו עוד יי-שמע במדינה.

שורם על ישראל. לעומת מאבקו של האיש החמישי, נראה מאבקם של ארבעת המנהיגים החתימים פחות דרמטי. אך גם הוא היה מלא מתחיות. היוזם היה יוסף סרלין, שהחליט לכבוש את המפלגה. סרלין, הפועל לפי שיטותיו של פוליטיקאי אמריקאי, התקשר עם עשרות חוגי-האני-טרסטים במפלגה, השתלט לחלוטין על המנגנון.

כדי להגשים סופית את תוכניתו, היה עליו לסלק את שני המנהיגים הקשישים יותר, ישראל רוקח ופרץ ברנשטיין. סרלין פנה ליוסף ספיר, שאינו ממקורביו, הציע לו את תפקיד יושב-ראש המפלגה, ספיר הסכים לשידוך.

ברגע האחרון התעוררו שני הקשישים, ברנשטיין ורוקח, הקימו שידוך משלהם. מאחר שלא היה להם עורף מאורגן, ציפה הרוב לכשלונם. אולם כשנגזרו קולות 4000 הבוחרים בתל-אביב, נסתבר כי שלום על ישראל רוקח: סיעתו השיגה 23,5%, לעומת 25% של סרלין.

לא היה אלה יחסיה-כוחות האמיתיים, כי בשאר סניפי הצ"כ, בהם לא נתקיימו בחירות כלל, היתה ידו של סרלין ואנשיו המנגנון על העליונה. בכל זאת לא הצליח סרלין לפי שעה לכבוש סופית את המפלגה. בועידה הבאה יתעצבו זה מול זה שלוש זוגות: הזוג סרלין-ספיר, הזוג ברנ-שטיין-רוקח והזוג דאנסקי-קריניצי.

* מתוך 6000 בעלי זכות-הבחירה, לעומת 40% אלף בוחרו. הצ"כ לכנסת וזעיריה בתל-אביב.

ראשי-סיעה ברנשטיין
אבל בערן

ראשי-סיעה סרלין
לא כל כך

כך היד השחורה

המכתב שהגיע לידי עורך הארץ היה סני-סצינו, חתם עליו חבר מזכירות מפא"י, מוסד המורכב מ-35 חברים חתומים ונאמנים של המפלגה, תוכנו לא רק אישר באופן מוחלט את גילויי העוול הזה על גיבוש קבוצת-המנהלים של ביג"י ("היד השחורה"), אלא כמעט הזדהה מילה במילה עם גילויים אלה.

התלונן הכותב: "המצב הוא שהמפלגה מתנהלת כיום עליידי בן-גוריון וכמה פקידים: יוסף-טל, שמעון פרס, משה דיין, טדי קולק, אהוד אבריאלי, שאול מאירוב ופקידי משנה...". היו אלה אותם השמות שהוזכרו עליידי העולם הזה 1021 כחברי הממשלה אשר ביג"י היה רוצה להשאיר בידה את השלטון, כאשר יישמט ההגה מידיו, "מנהיג אחרי". האם קבוצת המפלגה את מעשי נציגיה בממשלה? הכותב גילה סוד שהיה גלוי ברבים: "מרכז המפלגה כבר לא נתכנס כמה חדשים, השבוע תתקיים ישיבת מרכז אבל לא תהיה זאת ישיבה, אלא סימפוזיון... בסוד כמה חברים כבר נתקבלו (ההחלטות)."

ענין סיני נעשה ללא שום דיון בי-שום מוסד מפלגתי. הנסיגה מסיני נעשתה ללא שום דיון והכרעה במוסד מפלגתי, על דוקטרינה אייזנהאואר דנה ועדת-החוק (של המפלגה) לאחר שהממשלה כבר החליטה. חברי מפא"י בממשלה קבעו את עמדתם על דעת עצמם, או יותר נכון על דעת בן-גוריון בלבד.

בן-גוריון אינו בא לישיבות המזכירות המפלגתית. "בן-גוריון אינו צריך להשתתף, ממילא הוא מכריע בביתו או במשרדו." מה עושים מנהיגי המפלגה במצב זה? יש סיעות, רק סיעות, רק גושים, סיעה אחת חותרת תחת האחרת. גוש אחד לוחם בגוש האחר, חבר אחד שונא את חברו. מי היג אחד מתחרה במנהיג האחר. אין מני-היגות קולקטיבית. אין מזכירות. אין מרכז. אין ועדת-חוק ובסחון. אין הכרעות דמוקרטיות. אין דיונים יסודיים. אין בי-רומים אידיאולוגיים. אין אידיאולוגיה. אין מחשבה תנועתית. בשטח זה יש ניחן מוחלט. מה יש? "יש מנהיג אחד, ועל פיו ישק דבר, כל דבר. יש מנגנון מנופה. יש תקציב מנופה. יש בנין למפלגה. יש משרדים. אין רוח. אין נשמה. אין יצירה. אין אחירה." "משמר דיקטטור..." אולי יותר מהפכני אף מהדברים עצמם היה עצם מעשה הכותב, אדם הקרוב לכמה ממנהיגי המפלגה החשובים ביותר, שפירסם את דבריו דווקא בעיתון זר, שאינו שייך למפלגה. הסביר הוא עצמו כאלו בהתנצלות: "אני חבר יכול לומר בפומבי ובשמו מה שאני חושב... אין זה סוד שבן-גוריון היה רוצה לסלק שורה של עסקנים שאינם נכונים למשטר דיקטטור בנסות הדמוקרטית."

עיתונות

אחד מי יודע

האם מותר לעתון לפרסם מכתב המכיל האשמות כבדות, כאשר בעל-המכתב אינו מגלה את זהותו? התשובה המקובלת בע-תונים אחראיים היא: לא. השבוע, למחרת פרסומו את מכתבו של "חבר מזכירות מפא"י" (ראה לעיל), נאלץ עורך הארץ, גרשום שוקן, להגן בפומבי על הגינות מעשהו.

איש אינו מפקפק בזכותו של עתון לה-

עלים את מקורות האינפורמציה שלו, בת-נאי שהוא עצמו מקבל על עצמו את האח-ריות לתוכן הדברים. לכן לא יכלו ראשי מפא"י לבוא בטענות אל הארץ אילו מסר את תוכן המכתב לחקירה בלתי-תלויה, גילה כי הדברים נכונים ופירסם אותם על אח-ריות העתון.

ניירי-מכתבים. אולם הארץ שמנגנונו אינו מותאם לחקירות מסוג זה, לא פעל כך. שוקן עצמו הודה שאין לו מושג מי כתב אליו את המכתב, פנה אפילו מעל עמודי עתונו בבקשה אל הכותב לזהות את עצמו בפניו בסוד. יחד עם זאת התעקש שוקן להשאיר את תוכן הדברים על אח-ריות הכותב האלמוני, מבלי לקבלם על אחריות הארץ.

היה זה נוהל מפוקפק. לא היתה בו שום מניעה בעד אותו אדם לכתוב מחר מכתב נוסף למערכת הארץ, לחתום עליו כ"חבר מזכירות מפא"י". טענתו של שוקן, כי האמין לדברים מפני שהיו כתובים על ניירי-מכתבים של מפא"י, היתה תמימה במקצת באחירה של ישראל, 1957.

דת

לכה דודי לקראת ועדה

חמשת אלפים אנשים עטופי שחורים הל-כו מאחורי הארון. רחובות ירושלים מלאו צחחות. הרמקולים העבירו את ההספדים. באותה שעה התכנסה ברחוב איבן-גבירול מס' 1 בירושלים ממשלת ישראל, על-סדר-היום עמד אותו ענין שהסעיר את באי-הלחיה: מותו של פנחס סגלוב בהפגנת השבת, יום קודם לכן. אולם בעוד שהמס-פידים יצאו לקבור בהר המנוחות את גופת סגלוב, ביקשה הממשלה לקבור בתיקה את ענין סגלוב.

היא מצאה לו בית-קברות משובלל: ועדת-חקירה, מורכבת מחמשה יהודים טר-בים, שהוטל עליה לחקור את בעיית תנועת השבת בירושלים.

שלושה עכברים. קשה לתאר בעיה ברורה יותר מאשר בעיית השבת בירושלים. עוד יותר ברור הוא שאין פתרון של ממש לבעיה זו, וגם בתיאוריה מוגבל מספר הפשרות. חוקר אוניברסיטאי יכול היה לפרט את כל האפשרויות אחרי חקירה של שבוע ימים.

אולם תפקיד הועדה לא היה כל כך פשוט. היה עליה למשוך את הענין ככל האפשר, לקבור אותו בכבוד. במשך ששה שבועות רצופים בנתה עדויות, ובמשך חצי שנה נוספת יושבה ומלכה בדעתה. אחרי כל המאמץ העצום היה פורסם השבוע הדו"ח ונתברר כי ההר הוליד שלושה עכברים:

* בניגוד להעולם הזה, שחוקריו גילו תוך 24 שעות את זהות הכותב, עסקן בעל עמדת-מפתח במפא"י.

** כפי שעשה עורך העולם הזה, שנפגש אז עם ראשי נסווי-קראת ושאר הצדדים המעוניינים, פירט כעבור שבוע את אותן פתרונות-הפשרה (העולם הזה 988) שהוצעו עתה עליידי חברי הועדה. כעבור שבוע קבע מנהל תצפית של העולם הזה (989): "אל תצפה לפירסום מוקדם של מסקנות ועדת-מי, החוקרת את פרשת הפגנות השבת בי-ירושלים. לאחר השתירה רבה ופורסמו שתי חוות-דעת, במקום מסקנות אידיות."

● דו"ח השופט אליהו מני, יושב-ראש הועדה, בנו של הרב הראשי הספרדי של חברון לשעבר, צבר ומשפטן ישר מאנשי המנדט: למנוע את התחבורה בשבת בירו-שלים ברחובות הראשיים, להרשותה בר-חובות צדדיים.

● דו"ח חברי-הועדה ד"ר יצחק ארנסט גבנצאל, קונסול שבדיה, דתי מתון; וד"ר פאלק שלוינגר, מראשי אגודת-ישראל, רופא בבית-החולים הדתי שער-יצחק, בעל זקנקן לכן שזור שערות-אודם; לאסור בכלל את התחבורה הציבורית בשבת בירושלים.

● דו"ח חברי הועדה ד"ר ורנר אבלס, רופא קופת-חולים וחבר פרונטיסבי בעיריה; ועורך-דין חיים קרונגולד, שמאלי, פעיל מועצת פועלי ירושלים; לאסור את התח-בורה בשבת רק באותן השכונות אשר רוב תושביהן יצביעו למען איסור כזה.

מגילות גנוזות. מאחר שבעיית השבת בירושלים היא בעיה רוחנית עמוקה, ש-שום פתרון מינהלי לא יסלק אותה במטה-קסמים, אפשר היה לצרף את הדו"ח — כמו את כל הדו"חים של ועדות-החקירה שנתמנו עליידי ממשלת ישראל — לרשימת המגילות הגנוזות.

כי בשעה שהועדה טרחה עדיין על גיסוח דבריה, כבר התכוננו נסווי-קראת (שלא שיתפו עמה פעולה ולא הופיעו עמוקה, ש-לקראת עונת-הרחצה, בה מביאות המשאיות את בני ירושלים בהמוניהם לחוף, לפי כל הסימנים, כבר יכולים חמשה הרוים טובים נוספים להתכונן לתפקידם בועדת-החקירה הבאה, שתמנה אחרי שסגלוב חדש יפול קרבן למלחמת-השבת.

צבא

אל תלחץ חזק

פגישתו של דודי ("דודי") לור עם צבא הגנה לישראל לא היתה מן הנעימות. ה-בחור השקט ממתיצחק התאים רק בקושי למסגרתו החדשה, בשיעור הכידון, בבסיס הטירונים, שאג עליו המדריך: "רצח בעינים, דודי! רצח! מה אתה שואג שאנת-גימוסים שם? רצח אני אומר!"

הצעתו פגעה בדודי. עוד מילדותו שגא צעקות וגסות, גדל כנער מסוגר, חייבני, עדין-נפש במידה בלתי-מצויה בצבאים. מעל לכל העריך את הנימוס.

אך למרות ההלם הראשון הגיע דודי לקורס קצינים, סיימו בהצטיינות. סיפרו עליו פקדיו: "מעולם לא פגע בחיל. הייתה לו תכונה לומר את הדברים הפחות נעימים, בצורה העדינה ביותר."

חוברת צבאית חרשה. דודי לא הסתפק בגישתו החינוכית שלו. הטיירה אותו המחשבה כי מפקדים אחרים בצה"ל גילו מדי פעם חוסר נימוס בהתנהגותם. על-הוא פנה למפקד הבסיס, ביקש ממנו אישור לכתוב חוברת מיוחדת שתצא בהוצאת ה-בסיס, זכה מיד לתשובה חיובית. נוסח החוברת: נימוסים צבאיים.

כתב דודי בהקדמה לחוברת, שיצאה ה-שבוע לאור: "אין נימוסים בכלל. ענין של פקודה. נימוסים הינם ויתור מצד בני-אדם לטובת בני אדם אחרים, מתוך שאיפה להפגין רצון טוב ויכבוד לזולת."

החוברת כוללת הילכות נימוס בין חיילים (המשך בעמוד 10)

הוכחות בשחור על גבי לבן על ביום בחירות עלידי נציג מפא"י בישוב עולים

כך מציפים בחירות

לזיוף זה בעבירה פלילית חמורה. העולם הזה מגיש את העובדות לציבור ופונה אל שר הפנים ושר המשפטים, בדרישה שיערכו חקירות מדוקדקות ויביאו את האחראים לדיון. כי מה שנעשה החודש במבשרת ירושלים יכול לסמן את התחלת הקץ למשטר הדמוקרטי, הבנוי על בחירות חופשיות והוגנות — אם לא יבואו האשמים על עונשם בהתאם לחוק.

במערכת "העולם הזה" שמורה רשימה של 20 מבעלי זכות הבחירה במבשרת ירושלים, אשר הצהירו בשבועה כי לא השתתפו בבחירות אלה, ועל כן מספרם של אלה שהצביעו — 159 לפי הצהרת בן-חיים — הינו מזויף. זהו רק פרט אחד מתוך מסכת הביוס והזיופים, שהתקיימה במבשרת ירושלים בתאריך 7.5.57. לפי החוק חייבים כל האחראים

לפני כחודש נערכו הבחירות לוועד המקומי של מבשרת ירושלים, כפר העולים במבואות הבירה. השגיח על ביצוע הבחירות אברהם בן-חיים, יושב ראש המועצה האזורית הרי יהודה, איש מפא"י וותיק וחבר קרית ענבים. למחרת הבחירות הודיע בן-חיים על התוצאות: מבין כל בעלי זכות הבחירה השתתפו בהצבעה 159; אנשי שלומו של בן-חיים נבחרו ברוב מכריע.

רק במקרה עבר משה האוידי ליד אחת המודעות והודיע על תוכנה למחלוק. שניהם מיהרו להגיש את מועמדותם.

ערב הבחירות כינס ג'יג'י בביתו את התושבים אליהו עבר אל-חק, שלום שקורי, אברהם וואנה הטקטוריסט (לא קרוב של אברהם וואנה הנכה), דוד ריוח ושלמה אביסטרס. הוא הבטיח להסדיר להם עבודה טובה וטיפול בענייניהם, אם יעזרו לו. חלקם הסכים. ג'יג'י חילק להם פתקים, שנשאו את שמות שבעת מועמדי, להפצה בין התושבים.

רשימות אלו, בכתב ידם של חברי הוועד היוצא, נמצאו מאוחר יותר בקלפי. לתור שבית, שלא ידעו קרוא וכתוב, הוסבר שאלה הן רק בקשות להקמת ועד חדש, ועליהם לזרוק אותן לתוך התיבה אשר תעמוד למחרת בבית הכנסת.

למחרת, בשעה ארבע אחרי הצהריים, החלה המערכה האחרונה של המחזה המ' פוקפק. יושב ראש המועצה האזורית בן-חיים נכנס לבית הכנסת של הכפר, גלוי ראש. "רצינו להגיד לו שבבית כנסת צריך כובע", סיפר אחרי כן אחד התושבים. "אבל פחדנו. הוא אדם חשוב."

המקום היה ריק למחצה, מאחר שמרבית התושבים לא ידעו דבר על הבחירות. בן-חיים חיכה עד שש ואז פנה לאסולין: "כמה אנשים יש כאן לדעתך?"

"כ-70 איש, אדוני", השיב החנוך.

"אפשר להתחיל בהצבעה", התערב גהגו של בן-חיים.

בן-חיים הסביר לקהל בתרגומו של אסור לין, מה הם תפקידיו של ועד מקומי ומה יהיו סדרי הבחירות. הוא הוציא מתיקו רשימות מודפסות, עליהן היו כתובים תשעה שמות — שבעת מועמדי של ג'יג'י ושני אנשי האופוזיציה. "עליכם לבחור בשבעה מתוך התשעה", הסביר יושב ראש המועצה. "את שני השמות שאינכם רוצים בהם אתם צריכים למחוק."

רוב הבוחרים העיפו מבט בפתקים והקימו קול צעקה. בן-חיים החל מצטער על ששלח מהמקום את קצין המשטרה ואנשיו, מתוך אמונה שהבחירות יתנהלו בשקט. התושבים דרשו במפגיע להוסיף מועמדים לרשימות המודפסות ולאחר ויכוח קצר רשם לפניו בן-חיים שבעה שמות נוספים — כולם מתנגדיו של ג'יג'י. הוא גם הציג כי

הבחירות תיערכנה בהצבעה גלויה. אך האנשים התנגדו; כולם ידעו מה צפוי למתנגדי ג'יג'י. "בסדר", נכנע בן-חיים. "הצביעו לפי הפתקים המודפסים. תוכלו לרשום לכם את המועמדים הנוספים מעבר לדף."

הבוחרים המשיכו להתנגד. הם דרשו לדחות את הבחירות ליום אחר, להכין פתקים מודפסים, שיכללו את כל 16 השמות. אך בן-חיים סירב בכל תוקף, והצבעה החלה. בן-חיים קרא את השמות מפנקס הבוחרים והם ניגשו לקלפי. אסולין סירב להשתתף בפיקוח על ההצבעה, עזב לאות מתאהב את המקום, מיד לאחר שהטיל את פתקו לקלפי. הפרות החוק היו גלויות לגמרי: שום איש מוסמך לא בדק את פנקס הבוחרים שבידי בן-חיים; כמה מאנשי שלומו זקראו פעמיים בעוד שכמה שמות אחרים לא הוקראו כלל; בוחרים הצביעו במקום קרוביהם, שלא יכלו להגיע לקלפי. כאשר חקר צחת העולם הזה את בן-חיים על עבירה חמורה זו על החוק, השיב בתמימות: "מה יש? הם קרובי משפחה וכולם הסכימו על כך מראש."

★ ★ ★

"אנחנו לא מאמינים!"

לכאורה נפתחה הקלפי וקבוצת ממינים החלה סופרת את הקולות. בן-חיים קרא לג'יג'י ולסגנו, מינה אותם לקבוצת ממינים שניה, לשם זירוז תהליך הספירה. "בן-חיים שושן וג'יג'י מתעלמים ממה שרשמנו מעבר לדף!" הטיחו כלפיהם התושבים. "הם סופרים רק את הקולות שהם לטובתנו!"

כאשר ראו הבוחרים כי הבחירות לא התנהלו כהלכה, קפץ אחד מהם וקרע חלק מרשימות המניה. בן-חיים אסף את ההעתיקים הנותרים, יצא החוצה. בחוץ עצרו אחד התושבים, שביקש לראות את הרשימות. "אדוני", פנה אליו: "אנחנו לא מאמינים לבחירות האלה. תן לנו לראות את הפנקסים!"

גהגו של בן-חיים תפס את האיש בצוארו, החזיקו עד שנכנס בן-חיים למכונית והקהל התפור תוך ויכוחים סוערים. למחרת הופיע מפנקס ראשון גבאי, ממשטרת ירושלים, ואחריו חוליות שוטרים. הם עצרו שבעה אנשים, רובם מועמדי האופוזיציה. האשמה: תקיפת בן-חיים וגהגו, זריקת אבנים אחרי המכונית. בין העצורים נכללו אסולין, שלא היה נוכח כלל במקום בשעת ההתקלה, והרב שמעון אקחה, עולה קשיש ממזרים, אשר איש מתושבי הכפר לא ראה אותו מימיו מרים יד על מישוהו.

אך ועלמו השוטרים אינם עצוריהם, הופיע בן-חיים בכפר והודיע כי 159 איש השתתפו בבחירות, מתוך כל בעלי זכות הבחירה, וכי יוסף ולנסי ואנשיו נבחרו ברוב קולות מכריע. הזיוף תם ונשלם.

אברהם בן-חיים, השגיח לפני שלושה חודשים על בחירות אחרות, שנערכו במערכת הקסטל. גם אז הואשם בעריכת הצגה מבוזמת, במקום בחירות דמוקרטיות. מכתב שנשלח אליו באותו עניין נשאר ללא תשובה עד היום.

לתפקיד כוכב ההצגה החדשה נבחר יוסף ולנסי, המכונה ג'יג'י. בן השלושים, נשוי ואב לארבעה ילדים, עלה אצלה מאלג'יר ב-1949, הינו עתה שוטר במשמר הגבול. את ששת שנותיו הראשונות בישראל בילה במלחה, מושב עולים בקירבת ירושלים, בו היה חבר ועד.

כאשר הוקמה, לפני שנה, מבשרת ירושלים, נראה אקלימה נעים יותר לג'יג'י. חבר מפא"י הצעיר, בעל הקשרים, עבר לכפר החדש, הפך במהרה לאחת מדמויות המרכזיות. כאשר הציג, לפני חצי שנה, מדרך הסוכנות היהודית עמנואל פורנטינו לבחור ועד מקומי, היה כבר ג'יג'י בעל השפעה עצומה. בהצבעה גלויה נבחר השוטר הנמרץ לתפקיד יושב ראש הוועד המקומי, תואר שהביא עמו כבוד אך לא כסף.

באותה הזדמנות נבחר גם מזכיר הוועד, רפאל בן-שושן. בן-שושן הוא יליד מרוקו, שעלה ארצה לפני עשרה חודשים. הוא הפך די ימינו של ג'יג'י, ניצל את מעמדו הציבורי כדי לבצר לו ולמשפחתו עמדה כלכלית איתנה. הפקעת המחירים בחנות המכולת שלו היתה לשם דבר. "שלימנו עשרה גרוש יותר בשביל בקבוק יין וחצי לירה יותר בשביל קופסת בשר!" התרעמו אנשי הכפר.

עובדת נקיין, שהועסקה במרפאת קופת-חולים, פוטרה ואשתו של בן-שושן זכתה במשרתה. אחיו יצחק היה אחראי לשמירה; אחיו השני, שמעון, עסק בטפסנות בעוד שקרוב אחר של המשפחה קיבל את הטיפול בבריכת המים המקומית. שום משפחה אחרת במבשרת ירושלים לא זכתה לתעסוקה כה מלאה, בגיבויים כה נוחים.

מגוריו, המלמד עצרתי בריכוז עולים, השיג רדיו עבור הכפר. המקלט הציבורי הוצב בתחנתו של בן-שושן, במקום במועדון, וכל מי שרצה לשמוע חדשות נאלץ להיכנס למכולת. "המועדון פרוץ ויקלקל את הרדיו שם", הסביר המזכיר-החנותי. ההצעה להתקין מנעול בדלת המועדון לא נתקבלה משום מה על דעתו.

בהשטחה למעשי השחיתות המקובלים בערים הגדולות, לא היו מעשייו של בן-שושן כה נוראים. אך בכפר הקטן עוררו מעשים אלה סערות רוחות עזה.

★ ★ ★

ג'יג'י הודיע שהוא מתפטר

המדרך החדש, דוד אלפסי, שישב בכפר חצי שנה ועזבו לא מזמן, לא התערב בענייניהם הפנימיים של התושבים. "מינהל עצמי מקנה להם הרגשת אחריות", הסביר בנימה אבהית.

תוצאותיה של גישה זו לא אחרו להיראות. ערב חג הפסח, כאשר חילק הוועד המקומי חבילות שי שנשלחו לכפר עלידי איגוד עולי צפון-אפריקה, הסתבר כי לא הגיעו כל החבילות המובטחות וחלק מהתושבים הנוזקים לא זכה לשי הצנוע. התפתחה מערכת גידופים והתפרצויות כעס, שהסתיימה במכות. ג'יג'י, שלא הצליח להשתלט על המהומה, טפח בכעס על השולחן והודיע על התפטרות הוועד. בשבת חזר על הודעתו בפני הקהל בבית הכנסת. "עכשיו אין לכם ועד", הצהיר. "תעשו מה שאתם רוצים!"

הקהל לא התרגש. להיפך, רבים קיפו שער התפטרות הוועד "יפסקו אותם המעשים שסופרו מפה לאוזן, מחשש עיניו ואוזניו של ג'יג'י הכליכול. סיפורים אלה נגעו לאזניו של ג'יג'י, שהיו מוצאים את עצמם משובצים לעתים קרובות מדי בשמירה, מקבלים צחי התייצבות תכופים או מועברים ליחידות מילואים מרוחקות — דבר שהיה כרוך בהפסד ימי עבודה יקרים.

עם התפטרות הוועד, התגבשה בכפר אופוזיציה. היו אלה אנשים שבחלקם הרגישו את עצמם מחוץ לתחום הישג ידיו של ולנסי, מאחר והיו משוחררים משמירה ומקור פרנסתם היה מחוץ לכפר. בחלקם היו אלה גם תושבים אשר סיכנו את פרנסתם ונוחיותם, כדי ללחום בג'יג'י. לא היה ביניהם קשר משפחתי או מפלגתי. הסביר אחד מהם מה היה איתם: "כאן הולכים כמו עיזרים. לא יודעים מה מגיע לנו ומה לא. ג'יג'י עושה מה שהוא רוצה ולא איכפת לו כלום. בשביל זה התאחדנו. אנחנו רוצים לבחור ועד שייצג אותנו ויכבד כל אדם ואדם."

שלמה אסולין, יושב ראש הוועד הדתי במבשרת ירושלים, איש ישר והגון לכל הדעות, מלא את תפקידיו הרב המקומי, מאחר שמשרד הדתות לא הצליח למצוא רב שיסכים להתגורר במקום. מאז עלה לפני שנה מקזאבלנקה, התנהלו חיייו מסביב לבית הכנסת הוועד, שהפך מרכז חיי החברה בכפר, אשר רוב תושביו דתיים. במשך 53 שנות חייו למד אסולין לעמוד על דעתו וללחום למען זכויותיו. הוא היה בין הראשונים שהתייצבו נגד ג'יג'י.

הצטרפו אליו: משה האוידי, גזבר ועד הפועלים, בעל משפחה וממוסר עבודה מאז נפגע בשעת סיקול-אבנים; אברהם וואנה, נכה החי מעזה סוציאלי ומתמיכת אחיו; מחלוק בן-חיים, פנקסן לשעבר, העובר עבודה גופנית קשה בגרירת אבנים. סביב הארבעה התלכדו כמה עשרות תושבים אחרים, שהרימו את קולם נגד הוועד.

★ ★ ★

כך נערכו הבחירות

שני בועיים אחרים התפטרות הוועד הופיע בן-שושן בבית הכנסת בשבת. "אנחנו רוצים להקים לכם ועד חדש", הכריז בפני המתפללים. "הבחירות יהיו ביום רביעי."

התושבים התנגדו. הם דרשו זמן שיספיק להכנה יסודית של הבחירות — לפחות חודש אחד. בן-שושן לא התחנך. הוא סיים את הודעתו ויצא. אותו ערב, עם צאת השבת, נתלו בבית הכנסת, בצרכניה, במועדון ומשמרד פתקים כתובים צרפתיים, אשר הודיעו: "ביום ג' תיערכנה בחירות לוועד המקומי. על המועמדים להגיש את מועמדותם בכתב לוועד היוצא. מכתבים שיגיעו אחרי יום א', שעה 7 בערב, לא יתקבלו."

בן-שושן הצהיר מאוחר יותר כי הפתקים נתלו חמשה ימים לפני מועד הבחירות וכי הודעה בעל פה נמסרה עוד קודם לכן. על כל פנים מעטים קראו את הפתק, כי מרבית תושבי המקום אינם קוראים צרפתיים. במקרים קודמים דאגו חברי הוועד לתרגום ההודעות לערבית ולהפצתן בעל פה בין אנשי הכפר. הפעם הסתפקו בהדבקת הכרזות. אפילו אנשי האופוזיציה, שהיו מעוניינים בהגשת מועמדותם, לא ידעו ברובם על מועד קיום הבחירות.

זיוף בחירות וזנסי

20 + 159 = ?

ההצלחה תאיר לך פנים

**בעזרת חשבון
"חסכון פרס"
בנק דיסקונט
לישראל בע"מ**

במדינה

לחילים באוטובוס, בקולנוע, במסיבה, במסעדה ובציבור. "בגמר ההצגה או הקונצרט", כתב המחבר, "ישאר החייל במקומו, יודה לשחקנים בתשואות. חייל מנומס אינו מזדרז להתחמק. עוד בטרם ירד המסך ובטרם הודה לשחקנים."

לא נעדר גם חוש הומור מן החוברת: "אין לדבר אל יולתך כשהינך אוכל, כש גומי לעיסה בפך, או כשסינריה מתולדלת מזויות פיך. השמת לבך להבעה המטומטמת של פני אדם הלועס?" שואל המחבר, בנימוס.

בקטע הנוגע ליחסים עם נשים: "הגבר יוצג תמיד לפני האשה, האשה תושיט ידה ראשונה, אך אל תלחץ חזק כדי להכאיב ולהוכיח את גברותך."

כאשר ביקש אחד מחבריו של דודו, היר דוד לא דקא בוכות נימוסיו, חוברת מדודו, נענה לראשונה בהקדשה לא גי מזסית ביותר:

נמוסים לאדם — לעולם לא מוזק
אך למי שקיבל בנימוס "לא מספיק",
חוקה! הקונטרס לא מציל
כי באין הנימוס — מה יועיל?

משפט

הורים דה-פאקטו

"אני אהרוג אתכם כמו ששמי יואל אלפר! אני יודע את השיטות..." אך יואל אלפר לא קיים את איומו להרוג את דודו יונה אלפר. הוא הסתפק בהגשת תלונה למשטרה. המשטרה פתחה תיק, הגישה אותו השבוע לבית משפט השלום בתל-אביב, והאשימה את יונה ורוזה אלפר בהוצאת כספים ממשרד ה בטחון בטענת שוא. את הכסף קיבל יונה אלפר, לאחר שטען שהוא אביו של אברהם אלפר, מחללי מלחמת העצמאות.

יורשי הוות. בחורף 1942 גורשה משה פחת אלפר מבוקרינה לסטפנקה. המצב היה קשה, בני המשפחה גזעו זה אחר זה ברעב. יואל, ואחיו התומם אברהם, מצאו מקלט אצל אחת השכנות. גם או המשך הגורל להתאכזר לשניים: יואל נשלח למחנה ריכוז, אחיו נאסף עלידי יונה, דודו.

יואל הצליח להמלט ממחנה הריכוז, חזר לסטפנקה, גילה את אחיו בשירת יתומים שיצאה לרומניה. כעבור זמן שוב נפרדו השניים: אברהם עלה ארצה, יואל הגיע לקנדה. הוא לא זכה לראות עוד את אברהם בחיים.

בארץ לא שכח אברהם את דודו. הוא דאג שיקבל היתר עליה, חיכה לבואו ארצה. אולם כאשר הגיעה אניתם של יונה ורוזה אלפר לחיפה לא היה עוד אברהם בחיים. הוא נפל בקרבות הנגב.

זקנים וחולים, לאחר תלאות המלחמה, התגוררו השניים במעברה. שכנים, שהכירו אותם עוד מרומניה, הציעו להם לפנות למשרד הבטחון, להצהיר כי הם הוריו של אברהם. אחרי שיעשו זאת, הסבירו ה שכנים, יקבל את התגמולים המגיעים להוריים של חללי המלחמה. אלפר קיבל את עצת שכניו, זכה לסכום של 7996 ל"י מ משרד הבטחון. את יואל, אחיו של אברהם, שיטב בקנדה הרחוקה, הוציאו השניים מ חישוביהם.

האדם השלישי. בעזרת כספי התגמולים רכש יונה קיוסקיגוזו בנתניה. כאשר הגיע באחד הימים יואל מקנדה, ואתו ה טלית של אחיו ואלבום תמונות, תקפה חרדה עמוקה את יונה ואשתו. יואל החל בחיפושים אחרי קברו של אברהם. במשרד קצין העיר חיפה חיכתה ההפתעה הגדולה ביותר בחייו: "הוריי בחיים", הודיע לו הקצין, שצירף לבשורה את כתובתם של יונה ורוזה אלפר.

יואל מיהר לנתניה. את הדלת פתח יונה, דודו.

יואל הבין את הכל. הוא דרש את הכסף, איים בהריגת קרוביו. אך יונה לא מיהר לוותר.

בשבוע שעבר ישבו השניים, רוזה ויונה אלפר, על ספסל הנאשמים. יונה, רחב כתפיים ומוצק-גוף ורוזה, ששרידי יופיה עדיין נשתמרו בפניה, הקשיבו במתיחות לעדותו של יואל, שניתנה באנגלית.

הצטדקו הנאשמים: "אנחנו היינו כאב ואם לאברהם. הוא אהב אותנו." סיכם את פרשת ההגנה סניגורם, עורך-הדין מאיר לקר: "איני חושב שבית הדין יוכל להתעלם מהנסיבות המקילות, ומהיחסים המיוחדים בינם לבין החלל. הם היו לו כהורים. זה-פאקטו אם לא דה-יורה."

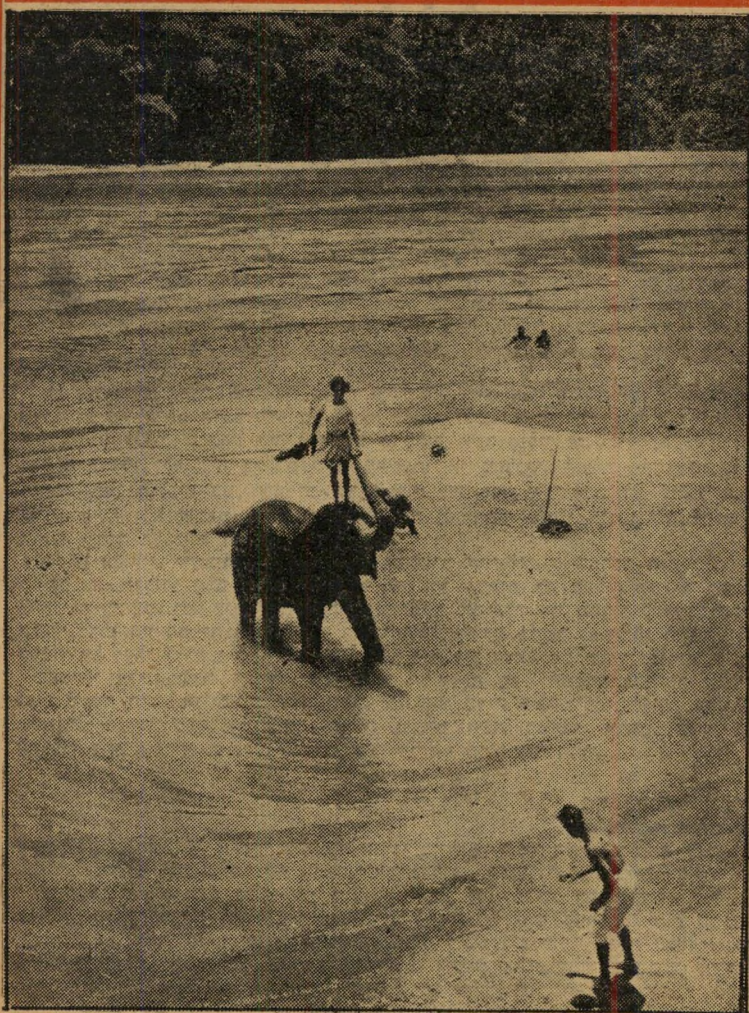
"נראה מה חשוב יותר", השיב אחר כך יואל: "דה פאקטו או דה-יורה?"

תה - בחווה כפרית ביערות ציילון העבדו מעבדות הפועלות את אחד משני המוצרים היסודיים והחשובים בכלכלתה של ציילון: תה. בירור עלי התה וסיווגם נעשה עד היום בשיטה פרימיטיבית מאד: בידים.

- וסימפטיה היכל השן הקדושה הוא אחד ממקדשיה היפים ביר תר של ציילון. המקדש מקושט מבפנים ומבחוץ בקישוטי שן פיל, ומכאן שמו. המסורת מספרת כי בודהה בעצמו ביקר כאן.

האמבטיה מרחץ הפילים הוא מהמראות הנפוצים ביותר בנהרות ציילון. החום הכבד מבריח את החיות הגדולות אל המים הצוננים. הפילים משתעשעים ומתרחצים במים זמן רב. ברקע נראה הג'ונגל.

זאת רפי נלסון -

מל המשיכו הסבלים לפרוק את סען הבריגדה טופט שהבאנו אתנו ולהעמיס תה וגומי לבורמה. בבור רוק את התה ואת הגומי ונעמיס אורו אל חזרתי לאוניה, החזרתי לסגן הקפי את החליפה הלבנה, בה נתקבלתי ל- אצל ראש ממשלת ציילון, בדקתי אם פ שלי, מלצר האוניה, ממלא את לשביעות רצון הממונים עלי ועליו, למלון. עכשיו, אחרי הראיון עם ממשלה, אפשר כבר להמשיך ולטייל. י: יערות העד של צילון ניו מכונות סטישון על מנת לצאת שהוא המקום היפה ביותר בציילון. החנויות בכפר קטן שאין לו שם התנפל עלי תיש. יצאתי לרגע מן ת כדי לשחות כוס קפה והתיש - דול עם זקן כמו שלי - התנפל עלי ת גמורה. הצלחתי להסתלק ולצעוק חוק שאם הוקן שלי לא מוצא חן שיוויד את שלו.

עתיים נסיעה ואנחנו בקנדי. זהו הגן הבוטאני הגדול ביותר בעולם, לנו מורה הדרך. יש כאן דונאמים על ש של עצים נדירים והציילונים מת- בהם בצדק. מספרים לי שכל איש המבקר כאן נוסע עץ. זה כבר דומה לקרן הקיימת. כאן עצים שנשעו אותם גאנדי, צירציל מחלס. גם אני נשעתי אחד. נדמה לי שזה היה במבוק. ביקרנו בהיכל יקדושה. זהו אחד המקדשים העתיקים בעולם. חלצנו את הנעלים ונכנסנו קשה לצאת: ציורים ופסלים נהדרים ש אותך למקום. הדרך האצנו במורה דרך שלנו, להגיע לריקודים. הוא לא מיהר כלל והסביר תמיד נספיק לריקודים. התברר שהוא את הריקודים מסדרים כשהתיירים ה לירות שכרנו להקת ריקודים, ש- ה לרקוד בשבילנו במיוחד. הריקודים י, ריקודי העם הציילונים האמיתיים, מים בכל העולם והם באמת יפים.

הבא נצא במחול צילוני

רפי נלסון משתתף בריקודיה של להקה כפרית ציילונית, המציגה את הישגיה האמנותיים בפני התיירים, תמורת תשלום זעום. הריקודים מתנהלים לקול צליליו של תוף-דוד גדול (בתמונה מימין) והם מזכירים את הריקודים הערביים הן בקצב המונוטוני של המנגינה והן בתנועות החדות של הגוף והגפיים.

יח „העולם הזה” מתאר את נמל בקורה האחרון של „בירגיסה טופט” לפני שנושרפה

אריה בלירה

גור אריה רפי אינו כותב מה עלה בגורל הגור, אם לקח אותו לראנגון ואם ניצל מהשריפה הגדולה.

זנב סווס הגן הבוטאני הגדול ביו- תר במזרח הרחוק מצוי בעיילון. ענפי העץ בתמונה קוצצו במיוחד.

וירק. לעצי הגומי לא צריך לתת כלום. לוקי חים סכין, חותכים את העץ והגומי זורם לאורך הדליים. את הדליים סוחבים אל בית החרושת לגומי ואת הגומי הנוזל והגמיש שופכים לתוך דודים עצומים. ממול בית החרושת לגומי ישנו בית חרו- שת לתה. עשרות נשים יושבות כל היום ליד ערימות עצומות של עלי תה וממיינות אותם. זוהי עבודה משעממת מאד וגם לא מכניסה כל כך: פועלת כזו מקבלת חמש רופיות ליום, שהם שתי לירות ישראליות. בציילון אין הרבה עבודה. העבודה בגומי ובתה היא כמעט עבודת דחק. מי שלא רוצה לעסוק בה, יכול למות ברעב, אם לא השיג עבודה אחרת. בחזת הגומי והתה עובדים בעיקר כפריים.

★ ★ ★

קפצתי לשוק לערוך קניות אחרונות. מצאתי כמה פילים מחרסניה ומשן-פיל וקניתי אותם. כשעזבתי את השוק, ניגש אלי ציילוני בינוני, עם גור-אריה קטן. „הכל בלירה”, הסביר לי כאלו רצה למכור קילו עגבניות. לא היתה ברירה: הציילוני היה רעב ואני רציתי את האריה. כשאחזור לאי- לת, אקשור אותו על יד הליפט. זה יהיה הסיכוי היחיד שלי שלא אצטרך להכניס לתוכי את כל האורחים שהזמנתי.

הייתי עשיר מאד. עם עשרים פילים מ- חרסניה ואריה חי אחד, עליתי על הסיפון. קבלו אותי יפה מאד, הזכירו לי שאני מל- צר, ורקו לי את המגבת לגיבוי הכלים - וישר לעבודה. העתונאי גמר את שלו. עד שנגיע לבורמה, אני שוב מלצר הבריגיסה טופט.

קה היתה מצוינת, אני למדתי מהר את אחד הריקודים והצטרפתי למעגל. ללמד אותם ריקודי עם ישראליים, לא היה מספיק זמן למטרה זו. זה לא קל: הקצב הוא אחר לגמרי וצריך ת של פיל. לציילונים יש פילים ואין ת הייתי צריך לחתור.

וגם הבאה היתה מרחץ הפילים. הפיל זהה נקיה מאד והוא מתרחץ כמה ביום. את האמבטיה הוא עושה בנחל, נ כמה פילים אחרים. שעת הרחיצה זעת שעשוע גדול לפילים. הם נכנסים שואבים מים בחדקים הארוכים שלהם ש אחד על השני. שעשוע גדול יותר פילים הוא להתזז מים על אלה שאינם בקושי הספקנו לברוח מן המקום. לא רצו לוותר, רצו אחרינו כל ה- עד לסטישון. עכשיו נוכחתי לדעת ו בהכמה כששכרנו את המכונות: לעצמכם שהייתי רוכב על פיל ובורה ים. הפיל שלי בטח היה מוחרר להם זייתי גרטב.

★ ★ ★

ידון מתפרנסת מתה וגומי. ביקרנו חדה לגידול שני המצרכים האלה. ה- מכנה במרחק 50 קילומטרים מקולומבו יעה על שטחים עצומים. היה מה לר- הפקת הגומי מהעצים היא עבודה נ מאד, לאלה שבאים לבקר בחוות. ים לא כל כך.

הרבה דמיון בין העבודה ברפת לבין ה בחזת גומי. את עצי הגומי חולבים רה. רק שלפדה צריך לתת אוכל, מים

חידלו לשטות בציבור, תדברנה העובדות!

מאת ש. דובינר

הפרי הזה, מסוג גדול כולל בררה, יתן לפרדסן 100 לירות לטונה על העץ.

העובדות הן שהסוגים ה- גדולים 64, 80, 96, 112, כולל בררה, יתנו לפרדסן, כי עונה המסתיומת עתה, פחות מ-100 לירות לטונה על העץ.

יש לזכור שהאנשים האלה הם "המומחים" אשר צריכים, כביכול, לדעת את הכל אודות שיוק ההדרים.

אנשים אלה גרמו לכך, ש- המפעלים יהיו בטלים מעבודה, על ידי נתינת אינפורמציה מטעה לייצרני שימורי הפרי, לממשלה ולציבור.

הם גרמו להפסדים לפרדסנים, לייצרני השימורים ולממשלה ע"י סירוב למכור את האש- כוליות האלה לייצרני שימורי הפרי לתעשיית פלחי אשכוליות.

בזבוז כספי הפרדסנים

עכשו הם מבזבזים אלפי לירות מכספי הפרדסנים כדי לפרסם סילוף גוסף של עובדה בקשר לשער הלירה לדולר, בהשחאה בין האשכוליות המיוצאות טריות לפלחי אשכוליות בקופסאות.

יש לצפות להצהרות מטעות נוספות ממועצת השיווק

נראה שהמועצה לשיווק פרי- הדר לא תשאיר אבן על אבן בדרכה לסילוף העובדות ה- אמיתיות.

תוכלו לצפות לכל מיני אינ- פורמציות מטעות, ולו גם על חשבון הייצור והיצוא של מדי- נת ישראל!

בינואר 1957 גשרו האש- כוליות מהעצים. הן לא נקטפו ולא נארו, כרגיל, כדי לייצאן, בגלל המחסור באניות.

בינואר 1957 פניתי לממשלה בהודעה, שייצרני שימורי הפרי חפצים לקנות את האשכוליות הגדולות, כולל הבררה.

100 לירות לטונה על העץ הוצע למועצה לשיווק פרי הדר

אמרת, שייצרני השימורים היו מוכנים לשלם 100 לירות לטונה על העץ, עבור אשכוליות טריות מהסוג הגדול: 64, 96, 112, כולל הבררה. בחודש פברואר סירבה המועצה לשיווק פרי הדר לקבל את הצעת ייצרני השימורים.

אמרת, שהסכום של 100 לירות לטונה על העץ, עבור האשכוליות הגדולות, כולל בררה, הריהו מחיר הוגן ומביא איתו ריחף לפרדסן כמו ייצוא האשכוליות הטריות.

המועצה לשיווק פרי הדר כתבה לממשלה, שההכנסה נטו לפרדסן, עבור האשכוליות האלה היא 140 לירות לטונה על העץ.

אחד מחברי המועצה לשיווק כתב, שההכנסה נטו לפרדסן, עבור האשכוליות האלה, היא 150 לירות לטונה על העץ.

מר פולני מפרדס סינדיקט אמר שההכנסה נטו לפרדסן עבור האשכוליות האלה היא 145 לירות לטונה על העץ.

עכשו עדיין טוענת המועצה לשיווק, שהפרי הזה יתן לפר- דסן 131.340 לירות לטונה, ארוז טרי.

לאחרונה טען מר פולני ש-

(*) שני בסדרת 3 מאמרים.

(מ)

הצגה מיוחדת לקרחים

מאחר שהקרחת היא סימן להשכלה והיות והמחזה החדש בתיאטרון "זירה" — "הזמרת בעלת הקרחת" — הוא, ללא ספק, מחזה לקהל משכילי, החליטה הנהלת התיאטרון לערוך הצגה מיוחדת לאותם מקוראי "העולם הזה" שיש להם קרחת מתקבלת על הדעת, כלומר — קרחת ברדיוס של 4 ס"מ לפחות שאין בה שערות. ההצגה המיוחדת תתקיים ביום ה' 20.6.57 בשעה 9 בערב. מספר הכרטיסים קטן בהרבה ממספר הקרחות ועל כן — כל הקודם זוכה.

כרטיס כניסה להצגה המיוחדת לקוראי "העולם הזה" בעלי קרחת ביום ה' 20.6.57 בשעה 9 בערב. לשימוש האישי של בעל הקרחת בלבד.

כרטיס זה כחו יפה רק באם הוחתם בקופת תיאטרון "זירה", תל-אביב, רחוב ריינס 6, ליד ככר דיזנגוף, בשעות 11 עד 2 עד יום 20.6.57. במקרה שמספר המקומות באולם באותו ערב יהיה קטן ממספר מבקשי הכרטיסים, אין התיאטרון חייב לתת רשות כניסה לבעל התלוש.

שורה..... כסא..... חתימת הקופאית.....

במדינה

דרכי חיים

המצלמה הבזיקה

משמר השוטרים, אשר הוזעק בשעת בוקר מוקדמת ביום הששי האחרון אל דירה ב- צפון תל-אביב, היה נבוך מאד. בחדר הי- מדרגות היתה מהומה גדולה, שכנים הציצו מכל הדלתות, במסדרון הקומה השניה בקעו צעקות מחירדות של אשה. בתוך, בתוך חבורה של עשרה גברים, עמדה אשה עירו- מה כביום היחודה, כשהגברים מחזיקים בה בחזקה. אולם לשוטרים לא היה פנאי להתי- בונן במחזה.

"מהר, מהר!" צעקו הגברים, "בפנים גמ- צא איש עם אקדח." השוטרים נכנסו לדירה, שלפו את אקדחיהם. בפנים, בחדר מיטות בלתי מוצע, ניצב גבר חיוור ובידו אקדח. כשראה את השוטרים השמיט את אקדחו וזיהה את עצמו במקום. היה זה קצין מש- טרה, בן לאחת המשפחות הידועות בעיר.

גבר שחום ומומשקף, שהדריך את השוט- רים, צעק בחמת זעם: "הוא שכב עם אשתי, יש לי תמונות! יש לי הוכחות!"

גבר בחדר המיטות. היתה זו הי- מערכה האחרונה, אם כי לא הסופית, בט- רגיה משפחתית שתחילתה לפני 20 שנה. אותה שנה בא לארץ לביקור רופא עינים ידוע מבגדאד. בביקורו הכיר הרופא בן הי- 37 צעירה צברית ויפה בת 18. היא באה מבית עני, היתה חסרת כל. הוא היה בעל שם ורכוש רב. כעבור זמן קצר נישאו הי- שניים.

רופא העינים רכש דירה להורי כלתו, סי- דר אותם בחדר מכולת וחזר עם אשתו הי- חדשה לבגדאד, שם חי הוגג ברוחה כלכלית. עם הקמת מדינת ישראל והתגברות האנטי- שמיות בעיר, עברה המשפחה ללונדון, על- תה לישראל לפני ארבע שנים.

בארץ רכשה המשפחה דירה בצפון תל- אביב, שם נולד בנה השני. אולם אז גם התחילו הצרות בין הבעל ואשתו. "יום אחד גילתה לי אשתי שהיא חיה עם גברים אחר- רים," סיפר הבעל.

לאחר הידוי, נפרד הוגג. האב לקח את הילדים עמו, שיכן אותם בבית ידד. כעבור

יורש-מדינר שמואל דרורי בקיבוץ "אין לי עוד הכסף..."

זמן קצר חטפה אותם האם, נתפסה עלי-די המשרה. הילדים הוחזרו לבסוף ליד האם, כשהפרשה כולה תלויה ועומדת בבירור מש- פטי. מאחר שלאשה היו תביעות רבות, להן לא הסכים הבעל, המשיך הוגג לחיות בנפר- ד, מבלי להתגרש. "כל רכושי היה רשום על שמה," הסביר הבעל את הסיבה לבעור הדוחה. כדי לקבל גט, היה זקוק להוכחות ממשיות לבגידת אשתו. הוא החליט למצוא אותן בכל מחיר.

ביום חמישי האחרון, ניגש הבעל לפעולה. עם מספר עוזרים עקב אחרי אשתו, גילה כי היא מבלה בחברת גבר זר, עמו ביקרה בתחרות מלכת היופי. קרוב לשעה שלוש בלילה עלו השניים לדירת האשה. הועיק מיד שני רבנים, צלם וקבוצת צעירים, פרץ את דלת דירתה. מאחורי הדלת עמדה האשה עירומה, ניסתה לברוח החוצה. היא התחלקה ונפלה, נלכדה בברק המצלמה של מצלמת הצלם. כשניסה הבעל להיכנס לחדר המיטות, מצא אותו נעול וקול מבפנים שאג: "אם תיכנסו אירה בכס!" כשסידרה התמונות בידו, המראה את

דרכי אדם

עושה השלום

איכר אנגלי זקן, הרולד סטיל, זכה בי- שבועות האחרונים בפירסום עולמי. הי- תונים כתבו בהתפעלות על האיש אשר החליט לעזוב את אשתו ושלושת ילדיו, ולהצטרף לצי השלום היפאני. צי זה, הי- מאורגן עלידי המועצה היאפנית נגד פצצות האטום והמימן, עומד להשיט מאות אורחים יאפניים בקיץ זה אל איזור הניסויים הי- אטומיים של בריטניה, כדי למחות בצורה זו נגד הסכנה שבפצצות האטום.

יתכן כי הרולד סטיל ימצא ביפאן חבר ישראלי לדעה: את תושבי יפו גבריאלי סמו (29) העולם עדיין לא שמע על גבריאלי, העתונות לא הרפסה את תמונותיו. למרות שרעיונותיו תואמים בדיוק את רעיונות הי- איכר האנגלי, איש לא הסתכל עליו בישראל כעל גבור האנושות.

"כאשר הפאסיסטים אנסו אמי מול עיניי," סיפר גבריאלי במבטא בולגרי מובהק, "היא אמרה לי לפני מותה: בני, אתה צריך להביא את השלום לעולם." סיפורי הנועה מסמרי השערות של גבריאלי על מה שעבר עליו בתקופת מלחמת העולם השניה, עת אביו הקומוניסט נכלא בבית סוהר והוא נאלץ, לאחר מות אמו, לנדוד על פני כל ארצות אירופה המזרחית כמעט, מסבירים בנקל על שום מה רואה גבריאלי בשלום את מטרת חייו.

מיד לאחר המלחמה חזר גבריאלי גבה- הקומה לבולגריה, התמנה למזכיר של ארגון נוער קומוניסטי, ראה בשירותו את המולדת הבולגרית את יעדו חייו. אולם כעבור שנים מספר הגיע למסקנה שעבודתו בבית חרושת לעורות אינה תואמת את הצחאה שהשאירה לו אמו. "ראיתי שהרוסים יותר גרועים מהנאצים, אז עליתי לישראל."

"ההיסטוריה לצדי!" בישראל, הי- תובב גבריאלי חסר עבודה. חסר משפחה ו- חסר מקום מגורים קבוע. היה לו זמן למככר להקדיש את עצמו למלחמה בעד השלום. "שלחתי מכתבים לכל המלכים של העולם והצעתי להם לערוך ועידה. רק המלכים מסוגלים לעשות שלום. הנשיאים וראשי הממשלות צריכים את המלחמה, כי בלי מלחמות לא יחיוקו אותם," הסביר את השקפתו היסודית.

אי היענותם של מלכי העולם לרעיו- נותיו של הרוכל מיפו, המדבר שבע שפות והמחליף בכל שבוע את סוג הסחורה שהוא מציע לעוברים ושבים, לא יאשה אותו. "המלכים פחדו לענות לי. ראשי הממשלות שומרים עליהם." הוא פנה אל האו"ם. "ישבתי שנתיים וחצי בבית חסות מפורסת, איך לעשות שלום. נתתי להדפיס את זה באנגלית ושלחתי לאו"ם. קיבלתי מכתב תשובה שהם קיבלו את התכנית שלי." מה הם פרטי התכנית, סירב גבריאלי לענות: "זה סוד. האמרשל ביקש ממני לא לספר."

כאשר שמע גבריאלי על התכנית של צי השלום, הבין מיד כי מקומו על סיפון אחת האניות היאפניות. הוא מיהר למשרד הפנים, ביקש היתר יציאה, נתקל בסירוב לאחר שלא קיבל שחרור ממשרד הבטחון. הצירות היאפנית סרבה לתת לו ויזה, כל עוד אין בידו כרטיס טיסה. אולם גבריאלי אינו מתיישב בקלות: "בקרב אני אעשה מגבית צבורית למען הנסיעה שלי ליאפן. אני לא רוצה עזרה של הוועד לסען השלום, אני יכול לעשות הכל לבד. אי אפשר לי עצור אותי. ההיסטוריה לצדי!"

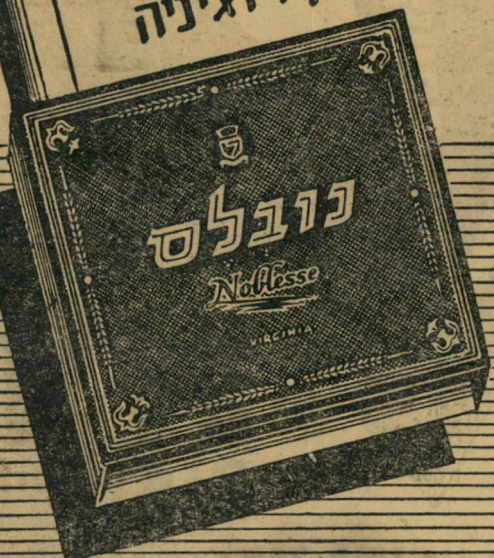
הירושה

רשימת עשירי ישראל עלולה להתארך בקרוב בשם נוסף. המועצת חברים הם שמואל דרורי ואשתו, שניהם חברים משך אורים. דרורי, מסגר לפי מקצועו, נתבשר לא מכבר שאשתו ירשה מקרוב משפחה, שמת ביוון, סכום עגול בן מליון דולר. הנפטר, בעל חברת ספנות לשעבר, לא הכיר כלל את קרוביו בישראל, איש מהם לא ציפה לירושה האגדתית.

דרורי לא התרגש במיוחד. "הכסף עדיין איננו כאן," אמר. "אין טעם להקים מהומה טרם זמנה."

רכלני המשק התרגשו קצת יותר. אופטי- מיסטים תיכננו תכניות להרחבת המקום. פסימיסטים חששו שמשפחת דרורי תעבור העירה, או תצא לסיור בעולם. דרורי עצמו לא הגה כל תכנית בינתים, המשיך בשקט בעבודתו במסגריה.

100%
טבק וידל'ניה

נובלס
Noblesse
VIRGINIA

20 סיגריות • 580 פרוטה

תמונת העירום שצולמה בצפון תל-אביב
"יש לי כבר הוכחות"

אשתו העירומה בנוכחות העדים שהביא עמו, מיהר רופא העיניים בן 47 למשרד הרבנות, כשהוא בטוח שיוכח בגט מאשתו ויחזיר את רכושו אליו.

כל ישראל

לוחות הברית בפתח

אנדרטת ענק בפתח נמל חיפה, ש' תקדם את פני העולים לישראל כדוגמת אנדרטת החירות האמריקאית המפורסמת ב' שער ניו יורק, הציעה להקים ההסתדרות הציונית במדינת קונטיקאט, ארצות-הברית, בתעידתה השבוע. תרשים-הצעה לאנדרטה, שהוצג בחגיגה, מתאר את לוחות הברית כשהם ניצבים על מגדל דוד ענקי. לפי ה' הצעה, תיערך מגבת מיוחדת למטרה זאת, והאנדרטה תוענק כמתנת העם האמריקאי לישראל... **שני חררי מעצר** ושני מחסני-נשק משוריינים יכיל בניין הכנסת החדש, העתיד להיבנות בקריית הממשלה בירושלים — כך מתברר מתוך הפרטים שנמסרו לאדריכלים המשתתפים בתחרות על תכנון הבניין. פרס למקומותיהם של חברי הכנסת, יכיל הבניין, שישתרע על 10 אלפים מטרים מרובעים, גם 430 מקומות לקהל ו-100 מקומות לעיתונאים, אשר ייהנו גם משלושה חדרי-כתיבה, 20 תא-סלפון ואולם מנוחה מיוחד עם באר. כמו כן יכיל בניין הכנסת חדרי-שינה ל-30 איש, אשר יעדיפו לישון לאו דוקא באלו-החדרים עצמו... **אפתעה בלתי-נעימה** נגרמה לאלה שמיהרו לרכוש מגרשים במחירים גבוהים בסביבת כפר המדינה, ברחוב ז'בוטינסקי בתל-אביב. בעוד שהתוכנית הראשונה קבעה כי סביב הכפר יוקמו בניינים בני שש קומות ומחירי המגרשים עלו בהתאם (45 ל"י למטר מרובע), הרי שינוי התכנון יתיר מעתה רק שתי קומות. קפיצת המחירים נדדה אל המגרשים בסביבה רחוקה יותר, אשר בה יקום לפי תכנון חדש זה המרכז המסחרי... **עיטורי מוזאיקה קראי** מילית הפכו למילה האחרונה, בצפוני קירר תיהם של בניינים חדשים בישראל. נוסף לבית צ"ס בתל-אביב, בו צופו עמודי ה' בסוף החצונים במוזאיקה, מסתיימת עתה עבודת ריצוף המגדל שעל בניין קולנוע פוקס בתל-אביב במוזאיקה מחמישה צבעים, הנעשית בהשגחת מומחים מאיטליה... **המתיחות** בין סגן המפקח הכללי של משרת ישראל, אברהם זלינגר, לבין מפקדו יחזקאל סרר רפתה כנראה, ולא תוביל להתפטרותו של זלינגר. במאמץ להתפייסות, הכריז השבוע זלינגר בסימפוזיון שנערך ב' בית-סוקולוב בתל-אביב, כי "לפעמים צרי' כים לסגור תיקים מסעמים שונים שאסור לגלותם" ובשיחה פרטית עם עיתונאים לאחר מכן, נתן להבין כי הוא מתכוון, למשל, לתקן אי-סדר העומד במרכז משפט עמוס בן-גוריון... **כעצם מסיבת העיתונאים** שנערכה על-ידי חברת עמ"ד, בביתו של אברהם קמרי, הוזכה בפרס עמ"ד, בקריית שמונה — נכנס אחד משלושת ילדיו של קמרי אל בית-השימוש, נפל אל תוך הבור, אחרי שהריצה הת' מוטטה תחת רגליו... **שושנה כהן** (20), תושבת קריית שמונה הנמצאת בחודש ההריון השמיני, נכלאה השבוע בבית-הסוהר. האשה, עולה חדשה ממארוקו שלא התמצאה כראוי בסדרים הנהוגים, חויבה בתשלום קנס של 60 ל"י בבית-משפט השלום בצפת, על שלא התייצבה כחוק לרישום לגיוס צבאי, והקנס לא סולק משום שבעלה אברהם כהן הוא מחוסר עבודה מזה ששה חר'

תזכיר

הצרפתים רק הפרשו

"הפלישה האנגלו-צרפתית גרמה לאיבוד נצחון צה"ל בסיני" — דעה זו, שהושמעה לראשונה על-ידי עורך העולם הזה במאמרו "שחור ואדום" (העולם הזה 1017), אושרה השבוע על-ידי מי שהיה שר-החץ האמריקאי, דין אצ'סון, בלחצו: "ההתערבות האנגלו-אמריקאית לא זו בלבד ש' היתה בלתי-דרושה להשפלת כבוד עבד אל-נאצר, אלא למעשה אף הצילה אותו". אצ'סון קבע במאמרו בשבועון רפורטר כי "לסגן-אלוף עבד אל נאצר, שהיה מובס, מושפל ובשל לירידה מן הבמה, ניתן ב' מתנה נצחון חסרת-תקדים ומושלם"... **שערוריית איית-שלום הפיצויים** ל-צחת בת-נגלים, שנתגלתה בשעתו על-ידי העולם הזה, הגיעה לסיומה. הממשלה הח' ליטה השבוע לשלם את הפיצויים לימאים שהיו כלואים במצרים, אחרי שמשאל ה' עולם הזה (1023) בין הימאים, בקשר עם נכונותם לעלות על אוניית-מבחן שתנסה לעבור בסואץ, גילה כי שערורייה זו היא אבן-נגף להתגברות חדשה... **רכישת היום** "אקו ד'ישראל" על-ידי מפא"י, כצעד נוסף להשמדת העתונות ה' בלתי-חלולה בארץ והוצאת יומון צרפתי מפא"י (העולם הזה 1024), נכשלה. ה' שבוע, כאשר החל היום המפא"י החדש להופיע, התכונן אקו ד'ישראל לקרב ממושך, הגדיל את תבניתו, הבטיח, לדברי מנהלו יוסף העליון, "להמשיך עד שמפא"י תפסיד את 100 אלף הילרות שהקציבה לעסק"... **קבוצת הכדורגל הבלתי-מפגנתית** של נס-ציונה עלתה השבוע לליגה ב', אחרי שועדת-החקירה קיבלה את ערעוריה על תוצאות המישחק בין מכבי ירושלים ל' בית-רמלה, בהתאם לגילויי העולם הזה (1023 וחלואה) ששימשו יסוד לחקירה... **האיש שידע דרמות**, ישראל ("חוסר דיל") קורנגולד-זהבי, הסגיר את עצמו ה' שבוע למשרת. רמאמן חוסידיל, שסיפר בשעתו את התמצית תורתו לכתב העולם הזה, נאלץ להתמסר אחרי שהעולם הזה (1025) פירסם את תמונתו וידידיו סירבו להסתכן למעו.

* התמונה, שהיתה מלאה, נחתכה על-ידי המערכת. מימין, נראה ראשו של אחד משני הרבנים שהובאו כעדים על-ידי הבעל.

מיוחד לשיכונים:

מגרשים ברחובות
תל-אביב, טלפון 24749

דד דגון אומר:

המטבח ובית-החולים
שמעתם איזו התנפלות ערכה עלי אשתי? פלשתי לה אל השטח שלה, אל המטבח. אבל האם ידוע ל' כם, רבותי, שרוב המחלות מתחילות מהמטבח?
תזונה לקויה, הרגלי אכילה רעים, דיאטה בלתי-שקולה — כל אלה שוברים את התנגדות הגוף למחלות. ואני כרופא יודע כמה צודק הפתגם: גרם אחד של מני' עת מחלות שקול כנגד קילו של רפואות. ומניעת מחלות, רבותי, מתחילה במטבח.
גופכם זקוק לכמות מס' פיקה של חלבונים ומינר'לים. דגי הים הם בין העשירים במאכלי החלבונים בעולם ולכל הדעות הם הזולים שבהם.
הבטיחו לעצמכם תפריט שקול. הרבו באכילת דגניים לבריאותכם.

דגניים למאכל

הווי

ערומ וועריר

ראשון לציון, הוועק שוטר עלידי קבוצת נערים לבית שבו "יש אשה ערומה בחדר והרבה גברים בפנים" נסוג במבוכה כאשר גילה כי האשה הערומה היא דוגמנית בשעור לציון, שהתקיים בסטודיו לציון של העירייה, וכי הנערים הועיקו אותו למקום כדי להתנסות במנהל האולפן אשר לא הרשה להם להציג במעד לחלון.

★ ★ ★

גניבת דעת

תל-אביב, עסקו סדרני המלחמה של בריכת השחיה העירונית בחיסול קטטה שפרצה במלחמה, גילו לתדהמתם ותדהמת עשרות מתרחצים כי היתה זו קטטה מבוזימת, אשר נוצלה על-ידי פושעים לגניבת בגדים וחפצים שהופקדו במלחמה.

★ ★ ★

שכר האהבה

מולדא, ארצות-הברית, מצא בית-המשפט את האזרח ריאן אוקונור אשם ב"הופעה במדיו הצבאיים לאחר ששחרר מן הצבא, התחשב בסענתו כי עשה זאת מתוך אהבתו היתירה לצבא החאקי, דן אותו ל"עשר דקות מאסר".

★ ★ ★

קודש וחופ

טבריה, קיבלה סירת משמר של השטרה הוראה לבדוק את מהותה של תנועה חשודה על חוף הכינרת הצפונית, גילתה כי היו אלה שתי אחיות מבית החולים הסקוטי בטבריה, שיצאו לתור בי רגל את המקומות הקדושים לנצרות, איבדו את דרכן ותעו בקירבת הגבול.

★ ★ ★

ברוח הזמן

פטרספילד, אנגליה, זכה הקולונל אלגרינו בורגס-קארטר בהנחה של 10 אחוזים במס הרכוש העירוני, לאחר שהביא עדים אשר העידו כי בביתו מסיילת רוח רפאים וכי תופעה זו מורידה את ערך הרכוש.

★ ★ ★

מתיחה גבוהה

שדה חמד, הוועקו מומחי חברת החשמל לבדוק את ביתו של משה כהן, אשר סביבו ניתלו שלטים שהודיעו: "זהי רות, סכנה, הבית מחושמל" מצאו כי היה זה רק מעשה הונאה מצד בעל הבית, שביקש בצורה זו למנוע את כניסתה של אשתו, איתה הסתכסך, חייבו אותו בהסרת המכשולים ובתשלום הוצאות הבדיקה.

★ ★ ★

יד ימין ויד שמאל

תל-אביב, עצרה חוליית משטרה אורח אשר אחד ממוריו מסר כי ראה אותו מחזיק אקדח, גילתה למבוכתה כי בעל האקדח לא היה אלא שוטר חרש ב"תפקיד".

★ ★ ★

חשש מסויים

אקרון, ארצות-הברית, נעצר צי. אנדר לר קאטליפ, 62, באשמת נהיגה במשך אית ברשלנות, הסביר מדוע לא היה לו רשיון נהיגה: "חששתי ללכת לבחינה, כי ראייתי לא מספיק טובה בשביל לקבל רשיון".

★ ★ ★

פעילות מחתרטית

ברור-חיל, נקראה המשטרה לחקור את היעלמה של תבואה בשווי של 10 אלפים ל"י ממחסן הקיבוץ, גילתה כי חלק גדול מהתבואה נגנב על-ידי עכברי-שדה, שהחביאו אותה במחילות תת-קרקעיות ב"שדות המשק".

★ ★ ★

משחרר ומשעבד

מנדאליי, בורמה, אחרי שסערה עזה העיפה את גג בית-הסוהר, ברחו ממנו 36 אסירים, אשר 24 מהם נתפסו בקירבת מקום, כשהם מנסים למצוא מחסה מועם הסערה.

שעורית הבולים

(המשך מעמוד 7)

הבול העולה, במחירו החדש, שהגיע עד מהרה ל-35 לירות.

★ ★ ★

חמ"ס

עולם כולו ישנה רק מדינה אחת אשר עסקי הבולאות שלה מגיעים במדינה לאלה הקיימים בישראל. זו היא מונאקו, המדינות המתקיימת על גבול צרפת בזכות הקאזינו הגדול שבשטחה ועסקי השעשועים והבולאות שלה. מונאקו מאפי שרת לסוחרים הבולים שלה לעסוק בספסרות כאחת נפשו. את ממשלתה מעניינת רק ההכנסה ממכירת בולים במחירים הגבוהים בסכומים ענקיים, כשברור כי אין מספיק תושבים במונאקו שיוכלו להשתמש בהם למשלוח דואר.

ישראל נוקטת במדיניות דומה. היא סירבה אמנם, עד כה, להקים קאזינו ומועדוני הימורים, כי קשה לפרש בין מקורות מסוים פקים אלה להכנסה, ובין הרעיון הציוני הנשגב. אולם ביחס לבולים לא הראתה כל פיקפוקים כאלה. תמורת ריוח קטן, מוכנה היא להרשות ספסרות בלתי-מרוסנת.

אולם גם ריוח קטן זה אינו, בסופו של דבר, אלא ריוח מדומה. כי רוחה של המדינה, ממכירת בולים ללא מתן תמורה — שהוא כשלעצמו ריוח בלתי-מוסרי — יוצא בהפסד. בולים אלה, בהגיעם למעגל הבורסה הספרטית, מושכים אליהם סכומים עצומים של הון, אשר יכול היה להיכנס למעגל הייצור ולהרחיבו. במקרים רבים, כי אמור, הם אף מושכים הון יצרני ופעיל ומצמצמים את יכולת האשראי ומגדילים את האבטלה.

את הספסרות בבולים אפשר לחסל ללא קשים. הצעד הראשון בכיוון זה: הדפסת הבולים ללא שובלים. הדבר יגדיל את מעגל הבולים הנמצאים בשוק פי 15 בממוצע, יצמצם את הרווח לבורסה. צעד שני: הדפסת בולים בכמויות גדולות, שיבטיחו כי כל אדם יוכל להשיג כל כמות של בולים, בכל סניף דואר, במשך כל ימות השנה, במחירים הנקובים. לו היו גם מפרסמים את מספרי התפוצה של כל בול ובול, היה ברור כי אין מחסור בבולים אלה ועל כן אין צורך בבהלה והפקעת מחירים.

לאספנים בחוץ-לארץ, יכולה המדינה ל"ספק בולים במישרין. כמה מדינות עושות זאת — ביניהן גם בריטניה-המועצות. הן מקיימות שרות בולאים ליד כל נציגות דיפלומטית שלהן. אין שום סיבה מדוע לא יפתח משרד הדואר סניף ליד הקונסוליות, בו יוכל כל אספן לקנות בול, במחירו הנקוב.

אולם אם השירות הבולאי מרגיש בכל זאת צורך להיות קשור בעסק ספסרי, הרי מוטב שהרווחים הספסריים ילכו לקופת המדינה, יקלו על עול המסים של האזרח. הממשלה יכולה להקים, למשל, חברה ממשלתית לספסרות (חמ"ס בקיצור) ולמכור את הבולים המשובלים כבר מן היום הראשון במחירים שאין להם כל קשר עם המחירים הנקובים של בולי הדואר הרגילים. המכירות יתבצעו במכירות פומביות, לפי עקר הבורסה. גם אז ירחיחו הספסרים את חלקם, אולם הריוח הראשון — הגדול ביותר — ילך לשירות הבולאי.

★ ★ ★

חשש ללא מענה

אחת הסכנות המכוערות ביותר בי שוק הבולים היא, כי ישנם כיום כמה פקידים גבוהים בשירות הבולאי שהתעשרו מעיסוקם מפוקפקות בסחר הבולים. עובדה מתמיהה היא שאין כל תקנה רשמית הד אוסרת על פקדי שירות זה לקנות יותר מכמות הגיונית של בולים, אשר תיקבע על-ידי שר הדואר, למשל, בהתאם לצרכי אספנים חובבים. לפחות במקרה אחד, עוב אחד מפקדי השירות את עבודתו, פתח לעצמו עסק בולים פרטי.

כל זמן שהשירות הבולאי אינו נוקט בכל צעד ממשי לחיסול הספסרים ומסרב בעקבות זאת לתת טעמים סבירים למעשיו, גוברים החשדות והולכים גם בקרב פקדי משרד הדואר עצמו. קיימת כמובן אפשרות כי פקדי השירות הבולאי משתפים פעולה עם ספסרי הבורסה, בזמן שקיימת גם אפשרות אחרת: הפקידים שטובת המדינה לעיניהם, משוכנעים בצדקת מעשיהם, אך אינם מוכנים להסבירם לאנשים מהחזק.

כאשר ביקשו חוקרי העולם הזה לברר את רקע החששות הללו ולקבל הסברים מוסמכים מפי ראשי השירות על מעגל ה"ספסרות", סירבו פקידים אלה בכל תוקף לענות על שאלותיהם. החששות נשארו ללא מענה.

2x1=3

חוכן הסמל של

3 שפופרות במחיר של 2

זהו חיסכון!

משה
שיניים

תהיה
בשפופרת ענק

המקציפה וטעימה - שכל סבון אין בה !

אלינוע בע"מ

מציגה

תשלובת זמר
משחק ובאלט

עם: — כוכב ה"סאדלרס וולס באלט" אלכסיס ראסין ובת זוגו, הפרימה-באלרינה של האופרה בפאריס אירין סקוריק * שחקני הקולנוע והתיאטרון דוד קוסוף, בעל פרס פסטיבאל הקולנוע בוונציה, וכוכבת המונודרמה רואלינד פולר * הזמר וכוכב הקולנוע הדרום-אמריקני סראי גראנט * אמני המחול הצרפתיים דניה ואברוז * הזמרת היווניה מריה אנטטיפס * בתוכנית —

החל מ-15.6.57, ששה ערבים, בשעות 7.30 ו-9.30 באולם "אהל שם" ב"תל-אביב. מכירת כרטיסים במחירים מ-2.800 ל"י עד 7.375 ל"י במשרדים "רוקוקו", דיזנגוף 93, "שעשועון", אבן-גבירול 50, "שרותרון", עליה 3.

סרטים

כוכב כמעט נולד

בתי היפהפיה (ארמונד, תל-אביב): איטליה) הוא קונצרט סימפוניאני בו ה' סוליסטית והמנצחת גם יחד היא אמנית ה' בד האיטלקיה אנה מניאני. במשך שעה וחצי ניצבת מול המצלמה דמותה החושנית רגשנית — הר געש מהלך על שתיים. היא צועקת וכועסת, שמחה ובוכה, צוחקת ואוֹהבת, מעלה על פניה את כל ההבעות האפ־ שריות והצופה אינו שבע מלראותה. להיפך, כשרק נעלמת מניאני מהבד, מחכה הצופה בקוצר רוח לשובה.

היא מגלמת את דמותה של אם המקריבה את עצמה ואת כל אשר לה, למען הפוך את ילדה בת החמש לכוכבת קולנוע. לגי, בת ההמון, מהחיה הקולנוע עולם של אושר והצלחה, אותו לא ידעה ואותו היא רוצה להועיד לבתה. אולם לאט לאט היא מתפכחת משכרונה, מבחינה בעולם החלור

שאינו זקוק לה ואשר היא זקוקה לו. קומדיה דמיונית זו, המוצגת זה שנה בסאריס, לא תזכה כנראה להצלחה דומה בישראל. הסמליות והשנינות בעלילה הדמיונית, הלעג והסאטירה לכל הבוחשים בק' לחת הפוליטית, העמדתם של הדיקטטורים בפוטנציה באור מגוחך, כל אלה אינם סממנים ההופכים קומדיה להצלחה המונית. אפילו משחקם של כוכבים כאיגנריו ברגמן, מל פרר והזמרת ג'וליאט גרקו אינו מונע מהקהל הישראלי לעזוב את הסרט באמצע.

בת השומר

דונייה (אורינו, תל-אביב; אוסטריו) — הוא סרט המביא אל אולם הקולנוע קהל שבדרך כלל אפשר לראותו רק בקונצרטים של מוסיקה קאמרית, או באסיפות של ה' מפלגה הפרוגרסיבית. זוגות בתלבושות ערב — הגברים בעניבות פרפר, הגברות בלחית כבלבים — ממלאים מדי ערב את אולם הקולנוע. אלה הם יוצאי גרמניה ורוסיה

אנה מניאני ב"בתי היפהפיה"

כשהיא נעלמת, חסר משהו

הבאים לחזות ביצירתו של פושקין שומר התחנה, כפי שהיא מוצגת בגרמנית על-ידי שחקנים אוסטרים.

חתייה לא פחות מעגנת הוא הסרט עצמו, עלילת הרומן ידועה למדי: דונייה (איה ברטוק), בתו של שומר תחנת סוסים גיר דחת, אישם בערכה האינסופית, גופלת בי מלכודת קצין פרשים יפהתואר, מובאת אל פטרסבורג, שם היא לומדת להכיר את ה' חיים כפי שהם. היא מוכרת את עצמה למאהביה תמורת כסף. אולם כשהיא מחלר טה לחזור בה, מתאהבת באמת בקצין צעיר, מגיע אביה שומר התחנה לעיר, לאחר ש' שמע על הפקרותה. כדי לשכנע את האב בטהרתה, מביימת דונייה חתונה לכבודו. מיד לאחר החתונה, כשהואבה האמיתי מתנכר לה, היא יורה בעצמה.

הסרט צולם על רקע תפאורות של אולפן, ללא כל מאמץ לשוות לו גוון ריאליסטי. אולם אין זה חסרון קטן, כי את מה שאין עושות התפאורות, עושים השחקנים ועושה המצלמה. דחקא משחקם התיאטרי של המשתתפים הוא ההופך את הסרט ל' חתייה. יותר מכולם עושה זאת חלטר ריכ' טר, בתפקיד שומר התחנה, אביה של דונייה. משחקו של אמך-נאון זה הוא תיאטרי מובהק, משחק שמהו שנים אין למצאו בסרטי המערב, ועם זאת הוא משתלב ל' הפליא במסגרת היצירה הקולנועית.

מדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ. אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **זמנים חדשים** (זמיר, תל-אביב) — חמש אפיונות מחיי אנשים קטנים ב' עולם הגדול, שהמכנה המשותף ביניהן הם גילויי האנושיות. ויטוריו דה סיקה, איב מונטן, לאה פורבני, סוסיה לורן.

● **החיל האמין** (תמר, תל-אביב) — חיללים מתים קמים לתחייה, "ארטיסטים" מסדרים את הצבא, פרוסקציה ושחיתות בסאטירה ברשית חריפה, המעלה על ה' כונת את צבא הוד-מלכותה.

אריסטון

היאתר 68 יאתר 88

תשבץ העולם הזה 1026

			8	7	6	5		4	3	2	1
13					12		11			10	9
	18				17			16		15	14
						21			20		19
							23				22
	24										25
			28		27			26			29
		32				31			30		33
			36				35				34
											38
				39							
			43			42		41			40
							46	45		44	
				47							48
						49					

מאוזן: מדור

בהעולם הזה: 5. נביא; 10. מועסק בשכר; 12. נתך מתכות; 14. ר' מת-גן; 16. גוון; 18. ממנו — אל הפחת; 19. מדת נפח; 21. תכונת החיילים הגרמ'ניים; 22. עץ לב' גוני; 23. כיצד? 24. מספר הצדי'קים הנעלמים; 25. הערה פוגעת; 27. כוח; 30. נס' פח להובלת מש' אות; 31. גבעה קטנה; 33. דגל; 35. בד מעולה; 36. מותר; 38. כופר בדת; 39. עצור; 40. גר; 41. מריבה; 43. סוג מפתח בטחון; 44. חומר בנייה יקר; 46. תנועת עליה; 48. מנהל האוצר; 49. הגוון הצהבהב הוא כזה, למשל. **מאונך**: 2. צבע יקר; 3. ראשון הבנים; 4. דיפלומט; 6. מלת הש' לילה; 7. סיגריית פילטר; 8. הוא הולך למבוע — עד השבר; 9. ארץ, בארמית; 11. גואל קרקע; 13. אופה; 15. מחסיר; 17. שביל; 18. ירק; 20. המ"ם של סכו"ם; 23. מעט ממנו מגרש הרבה חושך; 26. שכונת היהודים בניו-יורק; 27. מתכת; 28. רמאי; 29. הבל; 31. מלך שבדיה; 32. בעל לאשה; 34. גבול; 35. תופעת טבע; 37. ער ליד תל-אביב; 39. פאניקה; 42. איכות; 44. כרמל, בממשלה; 45. מחזאי אירי; 47. אוי!

15. מחסיר; 17. שביל; 18. ירק; 20. המ"ם של סכו"ם; 23. מעט ממנו מגרש הרבה חושך; 26. שכונת היהודים בניו-יורק; 27. מתכת; 28. רמאי; 29. הבל; 31. מלך שבדיה; 32. בעל לאשה; 34. גבול; 35. תופעת טבע; 37. ער ליד תל-אביב; 39. פאניקה; 42. איכות; 44. כרמל, בממשלה; 45. מחזאי אירי; 47. אוי!

באודמן גרג (Gregg)
נפתח ב'30.6.57
קורס דריחשי (פעמיים בשבוע) ל'
קצרנות
עברית או 1/ אנגלית
הצלחה מוכחת — הרשמו מיד
אצל מר ח' ברקמא (קמסינסקי),
המנהל, בתל-אביב: גורדון 5;
כחיפה: ב'יס, במעלה, החלוץ 13
(כתובת סרית: פבזר 19, חיפה)

למד לזכב
על קטנוע ואופנוע
ולנסוע במכוונות
בית-ספר **הכוכב**
לנהיגות
תל-אביב, רחוב השומר 5
פנת רחוב גחלת-בנימין 12

אמנות

אורחים

אמנות במקום יהלומים

עסקי אמרגנות הם עסקים מסובכים, הם דורשים נסיון רב והכשרה מסחרית. לסוגי יה זילברלסט, אורחית בריטית ובת למש- פחה מותיקי הישוב, לא היו נתינים אלה כאשר החלה לפני שנתיים לעסוק בעסקים אלה.

היא הגיעה אליהם בדרך מוזרה מאד. כאשר קמה ממיטת חוליה, לאחר מחלה ממושכת, ביקש בנה, איש עסקים לונדוני, לקנות לה מתנה. הגברת זילברלסט לא רצתה בענק יהלומים או בפרוות פאר. היא ביקשה מבנה לאפשר לה לעסוק באמרגנות בארץ. "רציתי לתרום כמלא יכולתי לחיי התרבות במדינה."

מבוקשה ניתן לה. היא הקימה את חפ- רת אלינוע, החלה לעסוק בעסקי אמרגנות, נוכחה כי עסקי השעשועים אינם ענין ל- שעשועים בלבד. בזמן הקצר הביאה הגברת זילברלסט לארץ כמה סרטים בריטיים משר- בחים (דרכון לפמליקה, החייל האמין), אר- גנה כמה הופעות של אמנים זרים (ויק או- ליבר, ארתה קיט), אם כי הופעות אלה לא היו הצלחה כספית, לא ויתרה האמרגנית על עסקים אלה.

לאחר שהופעתה של ארתה קיט לא קצרה את הצלחה לה קיוותה האמרגנית, החליטה לפנות את הקהל הישראלי, לארגן תכנית בידור ברמה אמנותית ותרבותית גבוהה. במשך חדשים ביקרה סוגיה זילברלסט ב- אירופה, ראתה, שמעה, חתמה על חוזים. תוצאות מאמציה יראו השבוע עם הצגת הבכורה של תכנית ורייטי, באולם אוהל שט, בשם זהו זה.

גם יונייה מורושליה. תשעה אמנים בעלי שמות בינלאומיים יופיעו בתכנית זו. רובם אינם מופיעים בתכניות ורייטי, אולם הם ויתרו על עקרון זה, לאחר שהוברר להם שרק בדרך זו יוכלו להופיע בפני ה- קהל הישראלי.

ראשון באמנים אלה הוא דוד קוסוף, ה- שחקן האנגלי-יהודי, בעל פרס האקדמיה הבריטית לסרטים ופרס פסטיבל הסרטים בונציה. קוסוף, בן לחייט יהודי יוצא רוסיה, הוא אחת הדמויות הבולטות בתיאטרון ה- בריטי, הופיע במספר רב של סרטים, ביניהם טבנגלי, אינטרמצו מסוכן וגדי בשני זווים, לצידם של שחקנים ידועי שם.

שחקנית בריטית אחרת שתופיע בתכנית היא רזלינד פולר, מונולוגיסטית חנינית, המביימת גם את מחזות היחיד בהם היא מופיעה. את עולם הריקוד ייצג אלכסיס רסין, אחד מרקדני הבאלט של טאדלרס וולס באנט, הנחשב כאחד מרקדני הבלט הטובים בעולם, רקד לצידן של מרגוט פונטיין, מויה שירר, ויאולט אליון ואליציה מרקובה.

שמות אחרים בתכנית הגדושה: הזמרת היהיגה מריה אנטיפס, נוצריה לידת ירו- שלים; דגיה ואלבארו, זוג רקדנים ספרדיים המופיעים בתכנית של ריקודים סלונים. דגיה ואלברז ביטלו חוזה הופעות במונטה קרלו לשם הופעות בישראל.

מאחורי הקלעים

שוב מפליגים

תשובה קולעת זכו שחקני הבימה, המשתתפים בהצגת טנונית בחוף מיומבה, כשבאו לבקר בנמל יפו ובקשו את עצור- תיהם המקצועיות של אנשי מנהלת הנמל: "תשאלו את שחקני אנה כריסטי. הם כבר ביקרו אצלנו בחורש שקבר..." רבין עתיק יוצג על בימת תיאטרון זירה, אם תוגשם ההצעה המקורית ללוח את חגיגות השנה החמישים לסידור תל-אביב בהצגת פור- מוניס ומערכונים סאטיריים, מהחי העיר העברית הראשונה, בכל שנות קיומה... עקיצה חריפה למבקר התיאטרלי ה- קטלני, ד"ר חיים גמזו, סמונה במחזה ה- חדש של משה שמיר גם זו לטובה, הנכתב על-ידינו לפי הזמנת תל-ים בהצגת אהל אחד המשתתפים במחזה, פועל התפירות האר- כיאלוגיות בעיר העתיקה גמזו, אי שם בהרי יהודה, שואל את חברו: "מה זה גמזו — איש או אשה?" תשובת המועל השני: "עווב, זה לא בן-אדם. זו עיר עתי- קות בסך הכל..."

חבל על המרץ — את הזבובים השאירו ל-

שלטוקס

ברצוננו להמשיך ולהגיש את סיסמת שלטוקס — "חבל על המרץ"... בסדרת קריקטורות נוספות. כל השולח רעיון חדש לבטוי נושא זה אשר נשתמש בו לפרסום, יזכה בפרס של — 25 ל"י. במקרה ויתקבלו רעיונות דומים יזכה בפרס, זה שמכתבו הגיע הראשון לת. ד. 245, ת"א, עבור "רעיונות לשלטוקס".

תגלי בעצמך ש. פלם-גלו- הוא מרהיב עין ומסעיר לבו

זכה בפרס הגדול

יוסי, שקיבל ליום ה- דתו את מצלמת פוטו ברנר שהשתוקק לה מזמן. שום דבר לא יכול היה לגרום לו אושר יותר גדול. אצל ברנר קיבל גם הוראות שי- מוש וכעת הוא מצלם צילומים יפה להתפע- לות כל המשפחה.

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלוקן 31

1947 1957

תל-אביב, רחוב אלנבי 52

מתכבת להזמין

למבירת היובל

העשירי

10 ימים

מחירים מוזלים

הצעות מיוחדות

הפעת

מתנה לכל קונה

לאהבה את העלית פטאם

הכושית חשופת-החזה

המלחין **משה וילנסקי** קיבל השבוע מצרפת שני תקליטים ארכיוניים, אותם הקליט לפני חודשים אחדים יחד עם **שרשנה דמארי**. כדי לקבלם, נדרש ממנו במסכת שלם של 11 ל"ה הסבריו של הקומפוזיטור, כי אין זו סתורה אלא דוגמה אישית של עבודתו, הוא לא עשו על הפקיד כל רוסה. "אילו הקלטה את צריחות בנך ביום בריית-המילה שלו", אמר הפקיד, "היה החוק רואה בתקליט מזכרת משפחתית גרידא, והיית פטור ממכס. ככה עליך לשלם." חייל לנסקי שילם. . . המשורר **אורי צבי גרינברג**, חתן פרס ישראל תשי"ז, התמרמר השבוע במאמר על שלא הוזמן לסייע בשעתו בחצי-האיסיני, (כדוגמה סופרים אחרים, חשובים פחות) ועל שלא הוזמן לחזות במצעד צה"ל ביום-ההצגות. . . שחקנית הבימה **חנה רובינא** מהתה השבוע נמרצות בפני הנהלת התיאטרון על כרזת התיאטרון שהוצאה ערב הצגת הבכורה של המחזה טנונית בחוף ימי-המזרח. לטענתה של רובינא, לא הפקיד צייר הפלאקאט יוסף בס על הצגותיו ושיטת דמות של כושית חשופת-חזה, דבר שאינו הולם את כבודו של התיאטרון. נוכח מחאתה של רובינא, שקלה הנהלה את האפשרות לחתוך מן הכרזה את הקטע החושפני, אולם התברר כי במקרה זה ייחתך גם שמו של התיאטרון. . . אגב, בהצגת הבכורה של המחזה, שנערכה לפני חילי צה"ל, הבחינו הצופים, שחקן ללא הרף, כבונש שישב מכוון בפינת ה' אולם, מבלי להעלות חיוך על שפתיו. התמיה' חלפה רק כאשר שמעו מיהשו שקרא לצופה העגום בשמו: היה זה מחבר המחזה יהושע ("יוש") הלוי. . . במסיבה שנערכה השבוע לשחקן הבימה **רפאל קלצ'קין** במועדון מילוא, הזכיר אחד הנוכחים את העובדה ההיסטורית, כי קלצ'קין החל את דרכו על הבמה במערכון בשם קופת-חלוצים מאת **אביגדור המאירי**, בו שיחק 17 תפקידים שונים.

בי"א אצל העוזרת

ביקורנימוסין בלתי-שיגורית ערך השבוע ראש ממשלת ישראל **דוד בן-גוריון**, שבא להתארח בביתה של העוזרת התימנית ה' משמשת כרגיל בביתה, מול גיבלי. ביג'י, שבא בלחית אשתו **פוליה**, בתו **רננה** וחתן **דוד לשם**, סעד טעונית צורנים על שולחנה של העוזרת בביתה ביראליה. . . מנהיג אגודת ישראל, הרב **יצחק מאיר לוי**, שהוזמן לנאום בשבת בבית-כנסת חסידי ב' חילאמסבורג, ניו-יורק, נתקל בהתנגדותם הנמרצת של אנשי נטורי-קרתא במקום. חוגי נטורי-קרתא פירסמו ערב הדרשה כרוזים, בהם הצהירו כי לא ירשו "לציוני המתחבא" תחת מסווה אגודאי" לנאום בשכונתם. מ' ביקורנימוסין בלתי-שיגורית ערך השבוע ראש ממשלת ישראל **דוד בן-גוריון**, שבא להתארח בביתה של העוזרת התימנית ה' משמשת כרגיל בביתה, מול גיבלי. ביג'י, שבא בלחית אשתו **פוליה**, בתו **רננה** וחתן **דוד לשם**, סעד טעונית צורנים על שולחנה של העוזרת בביתה ביראליה. . . מנהיג אגודת ישראל, הרב **יצחק מאיר לוי**, שהוזמן לנאום בשבת בבית-כנסת חסידי ב' חילאמסבורג, ניו-יורק, נתקל בהתנגדותם הנמרצת של אנשי נטורי-קרתא במקום. חוגי נטורי-קרתא פירסמו ערב הדרשה כרוזים, בהם הצהירו כי לא ירשו "לציוני המתחבא" תחת מסווה אגודאי" לנאום בשכונתם. מ'

פסוקי השבוע

- **שרהעבודה מרדכי נמיר**, על הימנעותן של מפ"ם ואחדות-העבודה בהצבעה על דוקטרינת אייזנהאואר: "כאשר השתתפתי במשאומתן על כניסתן לממשלה, עמדו מפ"ם ואחדות-העבודה על כך שירשם בהסכם כי הן שומרות על זכותן לפרוש מהממשלה אם ישראל תשתלב בגוש המערבי. או עכשיו הן אינן רוצות לנצל את זכותן — מה יש? אסור לאדם לחתר על זכויותיו מרצוננו?"
- **ח"כ צ"ב ישראל רוקה**, על נסיעת ששה ראשי עיריות להעידה המוניציפאלית בהגא, אחרי מאבק קשה מצדו: "אין מה להתלהב מחזירות ראשי העיריות בהגא. כל מה שראשי העיריות עושים שם הוא אכילת סנדוויצ'ים, שתית מיץ וטיוילים. אני קובע זאת כבעל נסיון — כבר הייתי כמה פעמים בתעודות אלה."
- **ח"כ חרות מנחם בגין**, על הודעות ישראל וארצות-הברית בעניין הדוקטרינה: "כאילו הוסכם בין ממשלת ישראל וממשלת ארצות-הברית כי הראשונה תגיד, ברחלי והאחרונה תפטיר ותאמר, בתך הקטנה? נשאלת איפה משאלה למה לא אמרה ממשלת ישראל, ברחל בתך הקטנה?"
- **שרהאוצר ד"ר יוסף בורג**: "בעבר חשבו שתפקיד הציונות לגבי יהדות הגולה הוא טראנספורטציה. עכשיו מתברר שהתפקיד הוא טראנספורמציה."
- **מנהיג נטורי-קרתא עמרם בלוי**: "הציונים עוברים את כל העבירות שבתורה, חוץ מאיבוד עצמם לדעת. או מילא, שיעשו כבר גם את זה."
- **ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון** בברכו את המדען-פרופסור אברהם דב ברגמן, לרגל קבלת פרס וייצמן למדע: "כאשר צלצלו אתם המדענים ליצור אדם חדש, עשוהו לפחות טוב יותר מיציר-כפיו של הקדוש-ברוך-הוא."
- **ראש עיריית ראשון-לציון חנה לוין**, בהתייחס לשרהאוצר לוי: "אשכול את עטו ההיסטורי של הברון אדמונד ("הנדיב הידוע") דה-רוטשילד: יתי רצון והיה כיסוי לחתימותיו, כשם שהיה כיסוי לחתימותיו של הברון."
- **המדינאי האמריקאי ערלי פטיוונסון**, על מצעו סיני: "נשיא מצריים גמאל עבד אל-נאצר ניגף אולי בקרב, אבל ללא ספק ניצח במלחמה."
- **המשורר אמרהם שלונסקי**, בהרצאה במועדון צוותא: "היתה תקופה בארץ, בה התפעלו מהגמל עד כדי כך, שסיפרו כי תייר שבא ארצה התנפל על צהארו של גמל ונשק לו בהתלהבות. את התקופה הזאת בשירה ובציור אני קורא בשם — תקופת הגמלים."

לא תמיד משלחים אותי אחרי עשיתי את שלי. ישנם כאלה המודים לי על שירותי, כמו טטודנט זה, למשל:

"אני הוא אותו 1000/1104, אשר לא פוסק אלי מבול המכתבים, על אף שעבר זמן רב מאז מאד מאד פורסמה מודעת. ניסיתי לענות לכל אחת מן הכתובות המרובות אך זה לא הלך לי. שמא את תצילי?"

"... אני מתכתב עם 11 בנות, החל מנערה עיוורת מהגליל וכלה בחלוצה-מאונט באילת: מצד אחד עובדת סוציאלית מבית שאן, ומצד שני בת מיליונר מתל-אביב."

"אוסף נאה אספת לי, רותי, בחיי! ואיך אודה לך על שאין בדידות מעיקה עלי יותר? אכתוב שיר? זה מפש. האשתכח? ... ואולי פשוט אומר לך מעומק הלב: תודה!"

הסיפוס שלי

הומור אוניברסיטאי ירושלמי? בבקשה: "רותי, יש בעיות! האם יש בקודקוד פתרונות?"

"ראינו אותה, בחיית-אללה ראינו, ואם היא לא בלונדינית, אנחנו כלבים. תלחלים שלה תלחלים זהב, מבנה מושלם ללא פגם. איפה את ואיפה היא. איזה גוף ואיזה פרצוף. ואללה חתיכה אלה גראנד."

"היה הרבה שמש ואנו עומדים מן הצד"

ומסתכלים, ככה, מסתכלים לא כל כך, אבל מסתכלים. פתאום באה. שוק! יא חביבתי. תארי לך שאת עומדת בצד כמו אנחנו, פתאום רואה דבר שיש בו משהו. אָמא לא סתם משהו. העיני נדבקת.

"כל מה אנחנו מדברים זה בשביל הבוץ בה הבלונדינית שעוברת אצל חיל-הים, בצעדה בירושלים."

"למה לא אמרתם קודם היא צועדת? היינו הולכים גם כן. מה יש? אפילו איסיק אומר כך."

"רותי, באמת כישפה אותו הרבה כישוף. האמת נגיד לך. אנחנו מבקשים אותך ש' תסדרי איזה קונטקט אתה, אָמא שלא יצא איזה קורצשלוס חס ושלום. טוב, תרצו פרטים עלינו, תלכו באוניברסיטה. נגיד לבס משהו. יותר טוב לא תלכו. למה? אולי יגידו לכם אפילו דבר רע."

"בדרך כלל אנחנו שלושה אחדים, כל אחד רוצה יגיד לך משהו. רותי, לעניין. הגל מצאה חן בעינינו כל אחד מאתנו בסדר. אין בעיות ואין לה מה לחשוש. נסי ליצור קשר אתה. פרטים מדויקים: היתה בשלושה האחרונה בין הצועדות מחיל הים. יצוגנית ימנית. בול. רותי, הכניסי איזה מלה טובה ופתרי את הבעיות."

"כל שלישיה אחרת המעוניינת להתכתב

אתנו יכולה לעשות זאת. זאת הזדמנות אחרונה — באמת אוקיון. (1025/1)

★ ★ ★

טייפא פרח

(1025/2) יש חיבה עצומה לשמיים ומטוסים. או היא רוצה (להשתלב עם) טייס. לאיכפת לה איפה הוא נמצא, איך הוא נראה, (אבל שיהיה נחמד!) ורק שיהיה טייס. כי הטייסים הם טיפוסים מיוחדים במינם. היא אחות בבית חולים ועצוב ומשעמם לה גורא והיא בת 21.

★ ★ ★

וישודע לרקוד

לגבי דידו של (1025/3), את יכולה להיות תל-אביב או חיפהית ובלבד שתהיי כבת 16. הלה הוא בלונדי כחול עיניים בן 17, הטוען שיש לו כשרון מיוחד להימצא ב' מקומות בלתי רצויים. הוא זוקף לזכותו טיולים בחצי האי סיני ובמפרץ שלמה, פלוס כל ישראל. לבד מזאת, הוא "אנטי סלונגיסט שידע לרקוד."

אולם עליך להיות בלונדיית, חמודה ושקטה.

★ ★ ★

אם

אם אתה מכיר/ה את הקטע הבא: — ... ורועה הלום-סער ישא את גדיו ב'ו העץ בברק והיאור באידים. כתבי/ (1025/4).

★ ★ ★

עבר תנועתי גדול

(1025/5) מכונת את סקרנותה הנשנית הטבעית לאפיק של התכתבויות עם בני שני המינים. אין לה שום מגבלות ביחס לזה העתידי לכתוב אליה. הוא יכול להיות קרוב או רחוק, דבר המוכיח כי היא אחת המעטות המתכוונות באמת להתכתבות. אך ליתר בטחון, ראתה צורך לספר שגובהה הוא קצת למטה מבינוני, שערך שחור, קצר ומתולתל ועיניה חומות. מאחוריה, אומרת היא, עבר תנועתי גדול. היא אוהבת חברה, מבלה את שעות הפנאי שלה מלי-מודיה בשמינית במדריכה במגדוד אדום. היא מתכוונת להיות אחות רחמניה.

הדברים החביבים עליה הם ספורט, זמר ומחול ישראלי וקריאה.

אתם שמים לב, עד כמה אדיבה אני היום? אני מוכרחה להורות שהדבר עולה לי במאמצים.

★ ★ ★

אשה נשואה היא מין יצור המוצא תמיד את גרבי החסרים של הגבר במגירה אותה הפך זה עתה.

★ ★ ★

חיית בורד

כך קורה לכולם. לפני שהתגייס, היו (1025/6) בוגר התיכון, חברים רבים. אולם החבורה נתפרדה עם גיוסם של כולם. עתה הוא בא לחפשות קצרות בעיר ה' קודש ועצוב לו. הוא לא נראה לי גורא מבריק ממכתבו, אך אין זו סיבה לא למצוא חברה לעט בת 17—18 וחמודה. האין זאת? עליה להיות אף היא ירושלמית, למה שהוא רוצה לפגוש אותה. ואם היא מחפבת בלונדים כחולי עין, הרי זה העניין בשבילה.

★ ★ ★

לא רק ברגלים

שלא אסיק שום מסקנות עליהן, מבקשות (1025/7). איך אפשר לא לעשות זאת למקרא מכתב כשלהן? הן עזבו תנועת הנוער בגלל הריקנות שאחזה בה ועדיין לא התאקלמו בחברה סלונגית, ואמורת הן. את רוב זמנן מבלות שתיהן בקריאת ספרים, אך סבורות כי אין בזה די. הן גורא שונאות שטחיות, אוהבות להעמיק לחשוב. היו רוצות, על כך, לחשוב בארבעה, בחברת שני בחורים בני 23—21, שאינם מסתפקים אך ורק ב' הרקדת הרגלים. ואם אינכם מאמינים שהן מהעניינות במוסיקה, ציור, ספרות, היס-טוריה, פוליטיקה ופסיכולוגיה, הרי שהנכם ספקנים כמולי, וזה מאד לא יפה. "הפרטים המעניינים אודותינו", מסיימות הנערות, "הם: צבריות, האחת תמיהה תכולת עיניים, והשנייה דקת גורה בעלת עיני ברקת. על הכותבים להיות צברים בעלי הופעה נאה, גבוהי קומה. העיקר שיהיה להם דם ולא מיץ עגבניות." או אני שואלת אתכם.

חקירות דרוש טיהור בית

ועדת החקירה, שהוקמה על-ידי התאחדות הכדורגל לחקירת שערוריות המשחקים ב"ליגה א", עוד לא סיכמה את דיוניה, ושע"רוריה חודשה הקשורה אף היא במשחקים אלה צצה והופיעה. משחק המיבחן, שהתקיים לפני שבוע בין מכבי יפו להפועל ירושלים, נסתיים אמנם בתוצאת תיקו 1:1, כך שאי אפשר היה להאשים קבוצה כלשהי במכירת משחק. אולם הפרשה לא היתה חלקה כפי שנראתה.

תוך מהלך המשחק בלטה אולת רגלם של שניים מסובי שחקני מכבי יפו, החלוצים ברוך כהן ומשה הרשקוביץ. הם שיחקו בחוסר הקרבה, ללא מאמץ, כאילו תוצאת המשחק לא היו חשובות לגביהם. היתה זאת התנהגות תמוהה. הסביר יצחק בן-בשט, אחד ממנהלי הקבוצה היפואית, לכתב העולם הזה: "לפני המשחק הבטיחו השניים, יחד עם כל השחקנים, לתת את כל כוחם למשחק. ברוך כהן טובל לפעמים לפני משחקים גדולים, אבל הפעם לא התלונן. התנהגותם על המגרש היתה בלתי חברותית ולא קבוצתית."

לאוהדי יפו היו הסברים אחרים לגבי סיבות משחקם הירוד של השניים. אולם מאחר שלא נמצאו כל הוכחות של ממש, הסתפקה האגודה היפואית בהעונות שני שחקניה אלה בכך שלא ישחקו במשך חודשיים עם קבוצתם.

הנגע בכל. השבוע עומדת ועדת החקירה לסיים את חקירותיה בשערוריות ל"גה א" ולהוציא מסקנות. נוכח הגילויים האחרונים נראה היה שאין כמעט קבוצה ב"ליגה א" שרגלה לא היתה במעל הכללי. גם קבוצות שהאשימו את "יריבותיהן" בקניית ומכירת משחקים, לא היו גקיות מעשים אלה.

המסקנה ההגיונית שהתבקשה מגילויי אי ההגינות היתה אחת: אין לשום קבוצה מליגה א' הזכות לעלות לליגה הלאומית. כל עוד לא תסהרנה הקבוצות את עצמן, יש להמשיך את משחקי הליגות כפי שהיו בשנה שעברה, כשרק 10 קבוצות משחקות בליגה הלאומית. כל מסקנה אחרת, תגרום רק להתפשטות נגע השחיתות הספורטאית גם לאברים הבריאים עדיין.

כדורגל "אל תתיאש..."

על המשחק הידידותי בין הפועל למכבי תל-אביב ומשחקי הגביע שנערכו השבת, כותב שייע גלור:

איפה ועדות החקירה? איפוא כל העיתונים המחפשים את הצדק? מדוע כולם שותקים? ניצלנו פעם אחת את הפועל תל-אביב בתוצאה הרקורדית 6:0 וכולם עושים פתאום תרם על המשחק הזה. אף אחד לא מדבר עליו — כאילו לא היה בכלל. בעיר מתהלכות שמועות כאילו הפועל מכרו לנו את המשחק. הכל שקר וכזב. אני בעצמי מוכן להעיד בפני ועדת חקירה שלא שילמנו להם כלום כדי שיפסידו.

האמת היא שלפני משחקי הגביע רצינו לקבל קצת כושר וקצת הכנסה לקבוצה, או ערכנו משחק ידידותי. לא תיארגנו לנו מה תהיה התוצאה. סוף סוף זה לא מקובל שאלופי הארץ הזאת יפסידו 6:0. כשאנחנו היינו אלופים לא הפסדנו אף פעם בתור צאה כזאת.

עלינו לשחק ותיכף זה התחיל ללכת עם הגולים. לא עברה חצי שעה וכבר התוצאה היתה 4:0. למרות זאת החברה במכבי רבו ביניהם בהפסקה, כאילו הפסדנו. למה? מפני שלא הכנסנו 8. אבל 6 הכנסנו בסוף וזה מפני שהחברה לא רצו לעשות ממני שקר, כי רק לפני שבועיים כתבתי בהעולם הזה שזה לא ספורטיבי להכניס יותר מששה גולים על יבש. איך שלא יהיה, יש כבר סיסמה חדשה בעיר: "אל תתיאש, עשן הפועל שש". מה יצא לנו מזה? אפילו ארוחה חגיגית כמו תמיד לא עשו לנו.

נלחמים באריות. לקראת המשחק על הגביע, נגד הפועל מחנה יהודה, עלינו ב"בסחון עצמי די קטן. זה ידוע עוד מהשנים הקודמות כי כמה שהקבוצה יותר חלשה, קשה יותר לשחק נגדה. ידענו גם שאנחנו עולים לשחק נגד קבוצה שרובה תימנים, חמים כאריות. לאן שלא הסתכלתי במגרש, נעשה לי חושך בעיניים. בהתחלה עוד הלך לנו איתם, אבל אחרי שהם התחילו להירקנוס אלנו חזק, החברה פשוט פחדו לשחק. ואצלנו יש עוד הרבה שחקנים רכים, ה"משחקים משחק עדין."

יש לציין שהם נלחמים טוב. ההתקפה שלהם היא מוחצת ותוקפנית. בפעם הבאה נצטרך לצייד את ההגנה שלנו באקדחים. חוץ מזה הם גם בחורים די משעשעים. נפתלי, המגן שלהם, נדבק אלי ונדנד לי כל הזמן: "אתה לא תשחק ואני לא אשחק", אמר לי. אבל אחרי המשחק הוא יגיש אלי, לחץ את ידי ואמר לי שעלי יותר קל לשמור מאשר על נחמיאס, מפני שאני מספר בדיחות באמצע המשחק.

מי שהיה רע במשחק הזה, זה היה השר פט רוזנבאום. כבר שנים שלא ראינו אותו על מגרשי הכדורגל. הצרה עם השופט הזה שהוא לא היה לטובת אחת הקבוצות. הוא היה רע אל שתיהן והפריע למשחק. שופט שחושב שגם הוא אחד השחקנים ושם לא ישרוק לא יראו אותו, אינו שופט בכלל. עוד לפני שהמשחק נגמר התחיל כל ה-

מתאגרף מסולק טומ
למה מרימים יד?

קהל לצעוק פתאום: "הביתה, הביתה!" בטח השעונים שלהם לא היו בסדר והם חשבו שהמשחק נגמר כבר. את האמת אני יכול להגיד, שזה לא היה משחק קל. אני מבסוט שרק פעם בויבל יוצא לנו לשחק משחקים כאלה. פשוט, נכנסים למגרש בריאים ושלמים ואי אפשר לדעת אם נחזור על הרגליים או על אלונקה.

עברנו משחקי רציני בדרכנו לגביע. ה"פועל מחנה יהודה לא צריך להתיאש. הם בכל זאת הפסידו פחות מהפועל. לפני שאני גומר אני מנצל את המקום שנשאר לי בשביל מודעה קטנה. זה לא שייך למאמר ומי שלא רוצה לא צריך לקרוא. בקיצור, אני שולח ברכה בשמי"ו בשם כל ספורטאי ישראל לאריאל כספי להיכנסו להתאחדות הספורט בישראל ול"היותו סבא. ברוך הבא!"

עסקים כספי, כספי, כספי

מדור זה נועד להביא אינפורמציה לחובבי הספורט על שטח חדש בחיי הספורט ה-

היא סופרת-
אנינת רגש,
וזיקתה חזקה
ליופי ולכל
שמחות החיים

טובה הרגליה אמת
20 סיגריות 660 פרי

מובן מאליו:

נלסון היא מעשנת!

114

מיוחד לשיכונים:

מגרשים ברחובות
תל-אביב, טלפון 24749

מיוחד

לגבר ששערו בראשו

ביאוקפיל לשערות

לגבר המוכן לשלם קצת יותר עבור אותה הרגשה מסורקת ומראה מסודר. ביאוקפיל מכיל טירוטיצין וויטמין פנטנול למניעת נשירת שערות ונגד קשקשים.

מי טירל לגילוח

התכשיר המענג והמעורר לאחר גילוח של בוקר. מרענן, נעים וריחו עדין. מכיל טירוטיצין להשמדת בקטריה וזהומי עור.

סיר

מוצרים ביאוקוסמטיים בפיקוח
מעבדות למחקר אנטיביוטי "רפא"

● המטבע הקשה בבורסת הכדורגלנים היה המטבע של הפועל חיפה. לאחר ש' נכשלו כל מאמצי הקבוצה למצוא לה מאמן ראוי לשמו ואחרי שאליעזר שפיגל, מאמן חב' פתח תקוה לשעבר, דחה הצעה ש' הסתכמה בחמש ספרות תמורת אימון הק' בוצה החיפאית, רכשה הפועל חיפה את אלי פוקס כמאמן. התמורה: חוזה לשנתיים, שנחתם אישית בידי יוסף אלמוגי, הבטיח לאלי עבודה קבועה בגמל חיפה, 3000 ל"י לתשלום חובותיו למכבי חיפה ומשכורת נפרדת עבור אימון קבוצת הפועל חיפה.

● רכישה נוספת של הפועל חיפה: יצ' חק אשכנזי, חלוצה המחונן של הכח תל' אביב, שהכניס עצמו להסגר, מתכוון לע' בור חיפה.

● המשא והמתן בין חיים בוך, שוער מכבי פתח תקוה שנכנס להסגר לאחר פרי' שחו של אליעזר שפיגל, לבין קבוצתו, טרם הסתיים. בוך תבע, תמורת חזרתו ל' קבוצה, סכום כסף לרכישת מכונית משא. המחלוקת היא על צורת החזרת ההלחאה.

● גם הפועל תל-אביב, אשר פתרה עד כה את כל הבעיות הכלכליות של שחקניה בהכניסה אותם לעבודה בחברת המים מקור רות, נכנסה למשא ומתן עם רחביה רוזנ' באום, חלוצה המרכזי. רוזנ' תבע מ' הפועל לסדר עבודה לאביו שפוסט מעבר דתו בקפה קרלטון. כאמצעי לחץ, לא הופיע רוזנ' באום למשחק נגד מכבי ביום רביעי. נראה כי קיבל מספר הבטחות, שכן השבת חזר לשחק עם קבוצתו.

● מיכאל מיכאלוב, חלוץ הפועל תל' אביב, שנכנס להסגר, תובע 1500 ל"י מ' בית'ר תל-אביב תמורת כניסתו לקבוצה זו.

● ישעיהו אלון, בלם בית'ר תל-אביב לשעבר, קיבל הלוואה של 4000 ל"י תמורת כניסתו להפועל פתח תקוה.

במסלול

משקיעי הון

3000 מקומות ישיבה נוספו לאיצ' טדיון באסה ביפו, עם הקמת יציע נוסף בחלק הדרומי של המגרש. בודעת קבוצת הפועל תל-אביב, בעלת המגרש, להשקיע 150 אלף ל"י בפיתוח האיצטדיון. בתוכנית הפועל להקים גדר בטון בגובה ארבעה מטרים מסביב למגרש, להוסיף עוד חמשת אלפים מקומות ישיבה ולהתקין תאורה ל' משחקי לילה. התאורה בלבד תעלה 70 אלף ל"י. יתכן ואיצטדיון ה' מכביה הישן, בצפון תל-אביב, יוכשר מחדש כמגרש כדורגל, באם תצליח הנהלת מכבי תל-אביב לאסוף סכום מתאים למטרה זו. הבעיה העיקרית במגרש זה היא הק' מת קירות מגן, אשר יעצרו את רוחות הים. כבר עתה אפשר להזמין מקר מות לאולימפיאדה, אשר תתקיים ברומא ב' 1960. האיטלקים, המכניס בקדחתנות איצ' טדיוני ענק, מתקני ספורט ובתי מלון ל' איכסון מיליון וחצי אורחים מקחים, מוכ' רים עתה כרטיסים, לפיהם אפשר יהיה בעוד שנתיים לרכוש כרטיסי כניסה להר' פעות השונות. מספר כדורגלנים ישראלים וחיקים מתכננים מפעל ספורט חדש. לפי התוכנית יתקיים אחת לשנה, ב' תום משחקי הגביע והליגה, משחק כדורגל בין נבחרת ישראל הצעירה (עד גיל 23) לנבחרת ישראל הוותיקה... עיריית תל' אביב היא העיריה היחידה שאינה מוכנה כלל לדון בויתור על המיסים המוטלים על מפעלי הספורט. לאחר שמשרד האוצר ויתר על מיסים אלה, ויתרה גם עיריית חיפה על מיסים עירוניים למפעלי ספורט. ראש עיריית תל-אביב הודיע, כי הוא מסרב אפילו להביא את הענין לדיון במועצת העיריה... אדרים נוספים ממסע האיגרוף של גב' ארת תל-אביב באנגליה יישמעו בקרוב. ל' ביורר משמעותי יעמוד המתאגרף רוברט טוט (26), בקשר לשעירונית שנגרמה בלונ' צון עקב התנהגותו על היריה. רוברט, מהגדס מכרות שעלה מהונגריה והמתאגרף במשקל בינוני, כרע לפתע בעת התחרות בלונדון והרים את ידו. בשאר ארצות אירופה משמש סימן זה להסב את תשומת לבו של השופט לעבירה. באנגליה זהו סימן ל' ביעור. השופט הכריז על גזחון המתאגרף אנגלי. טוט ירד מהבמה מבלי לחזק את ידי יריבו, סרב לקבל את הגביע שנמסר בתום התחרות לכל מתאגרף. למחרת נלקח טוט עלידי בועז רסגר, דובר המשלחת, לשדה התעופה, הועלה למטוס והוחזר ל' ישראל.

אנח הצטיינות
בעד ס'ב הסוצר

החומר היעיל ביותר נגד
זבובים. יתושים ומקקים

רסס' טיפוטוקס

ביום שלישי, י"ט בסיון תשי"ז, 18.7.1957, בשעה 10.30 לפנה"צ,

נעלה לקברם של

בדעמי יולוביץ (בועז)	אריה לנדזור (עוזי)
משה רדומיסלבסקי (אורי)	יוסף יפת (חיים)
חיים ריבנבך (פתחיה)	שמואל צוקרמן (אריה)
אברהם יהודאי (אלחנן)	דוד עדני (שלמה)
ישעיהו פרחי (יוסף)	צבי ארטל (משה)
אשר פלדמן (גדליה)	

אנשי "לוחמי חרות ישראל". שנפלו למען שחרור המולדת מידי שלטון זר ביום י"ח סיון תש"ו בהתקפה על בתי המלאכה של הרכבת בחיפה.

קרוביהם, חבריהם וידידיהם מזומנים.

העולים לקברם נפגשים ביום י"ט סיון תשי"ז, 18.7.1957, בשעה 8 בבוקר, ליד קפה "עטרה" בחנת האוטובוסים המרכזית בתל-אביב.

חבריהם לפעולה

הוצאת ספרים
אחיאסף בע"מ

ירושלים, בן-יהודה 36, טל. 2987

יצאו לאור:

לא החסידה!...

מדריך לגיל ההתבגרות

מאת: לואי פמברטון (מאנג' לית: ח. רותם). ספר יסודי וגלוי על בעיות המין של גיל ההתבגרות, העונה בשפה פשוטה על כל השאלות האינטימיות המטרידות את ה' מתבגרים ואת הוריהם כאחד.

המחיר: 2.500. עד סוף יולי המחיר 2.250

ושיודע לענות

מאת: שבה ויס

1600 חידות התוליות, שעשועי לשון, שאלות ותשובות...

המחיר: 2.250

להשיג בהוצאה ואצל כל מוכרי הספרים בארץ.

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

צברינו
חמודים
ועוקצנים

ע' ודר (2) המתכל בשמיים המעוננים
ואמר: "שמיים מלכך" —

קיבוץ בית השיטה

★ ★ ★

ספ' שטע, כי הכליות הגדולות ב
גינה הן כלניות תרבותיות ומיהר
להסביר: "כי הן עליי חדר התרבות"
קיבוץ בית השיטה

★ ★ ★

פר' (7) ביקרה גמל עם אמה.
כשהסבירו לה כי היט מקשר בין
ארצות שונות ממש כשט שחכמים
מקשרים בין ישובים, שאלה: "אז למה
עשו ים? יכלו לעשות כביש!"
קיבוץ בית השיטה

★ ★ ★

ע'יה רבה עם אחיה והרביצה לו.
אמרה אמה: "רעיה, בוודאי לא
הרבת בכוונה!"
"לא בכוונה", אמרה רעיה, "רק ב-
אבן".

קיבוץ בית השיטה

"מה, הדוקמרינה שלי לא מר-
צאת הן בעיניכם?"

נסים טוטו (5 חודשים) קיסריה

★ ★ ★

אחת השבתות השתתפו ילדי
בית הספר של קיבוץ חוקוק בחפי-
רה ארכיאולוגית בתעלת הירדן. עזרי
נבר בשקדנות בקיר החפירה ולפתע
הכריז בשמחה: "לדיסו מצאתי חרס
מתקופת הברונזה!"

קיבוץ חוקוק

★ ★ ★

בישי' עמד וחבט בארון הבגדים.
ניגש אליו ראובן וספח עליו קלות.
"מדוע אתה מרביץ לי?" כעס אבישי.
"כי אתה סכה בארון", השיב ראובן.
"אז מה אתה מתערב?" שאל אבישי.
קיבוץ חוקוק

★ ★ ★

אמתי (4) נולד את. ביקשה ממנה
הגננת שתתן לה אותו במתנה.
"בטח", השיבה, "תנחלי לך בעצמך
את הבטן ותביאי תינוק!"
אביאופר, תל-אביב

טעות לעולם צודקת

השתתק באופן פעיל בחיכות.
(למרחב) ויד עקדורה חיפה
לסיעתו הוקצבו בדיון 0 דקות.
ביגיי השיב לנקרומה כי ישמח ל-
התאריך. (העולם הזה)
משה עצמון, תל-אביב
ולעמוד סוף-סוף על הגובה.

הסכם לשיקוף-פעולה. (הארץ)
נחמה רבין, צפת
בין "פניציה" לגביש."

קיימו שקר הדוק ביניהם. (ידיעות
אחרונות) אליהו סיסון, חולון
לקשר אין רגלים

שירה שימושית בע"מ

חשבון "חיסכון פרס" בבאנק לדיסקונט
לא פתחנו.

★ ★ ★

גם הלילה הזה נהתר על שינה
ונגל, פה אחד, בלי היסוס וטינה
למקום בו הצחק והאשר יכון —
לאן? זה מובן: למועדון התיאטרון!

★ ★ ★

תחזקנה ידי כל אחינו המהגננים
עפרות ארצנו באשר הם שם.
כולם כולם מגרשים הם קונים
רק במשרד לתיווך "אדמה לעם".

★ ★ ★

חיילים אלמונים הגנו, ללא מדים,
מסביבנו אימה וצלמח.
אך מוטב שתקנה בגדים ב"מדים" —
הם יחזיקו מעמד עד המות.

★ ★ ★

אנחנו גיבורים.
דור אחרון לשיעבוד
וראשון לגאולה אנחנו.
ידנו לבדה, ידנו החזקה,
ב"מכון שמשון" קבלה שרידים כחלכה.
הגנו ועלינו —
בטירה!

★ ★ ★

ממתולה עד הגב,
מן הים עד המדבר,
כל בחור וטוב — לנשק,
כל בחור קורא "על המשמר".

★ ★ ★

והארץ תשקוט. עין שמים אודמת
תהבהב לאיסה על גבולות עשנים.
ואומה תעמוד, קרועת לב אך נוסמת,
לקבל את הנס האחד אין שני,
ותשאל: מי אתם? והשנים שוקטים
יענו לה: אנחנו מלך הכסף
המיוצר עליי "פרינצנטל" עם אחריות
לחמש שנים.
חיים לויצקי, חיפה

כתור ים ההמצאות וההידורים
מציגים את חיינו הדינאמיים ראוי ל-
שבח מיוחד חידושה הגדול של "המוע-
צה הלאומית למניעת שריפות", אשר
החלה לעשות נפשות לרעיונותיה על-
ידי הדפסת עיבוד חדיש מתוך שירה
המפורסם של חנה סנש, "אשרי ה-
גפרור". וכך משתפים פייטני כיכוי
האש:

אשרי הגפרור שהצית להבות,
אבל רק בסתרי לבבות,
לא בכרמים ובשדות
היה זמיר — מנע שריפות

אחרי שחרוויים אלה נדפסו על מעט-
פות דואר ונעשו רושם עצום על קור-
איהם. החלטתי אני לפתוח את "המכון
לשירה שימושית בע"מ", שישרת את ה-
כלל והפרט עליי עיבודם של שירים
חסרי ערך מעשי למטרות תועלתיות
ותכלתיות. דוגמאות אחדות מטיב הס-
חורה מובאות בזה. הזמנות נא לש-
לוח לפי הכתובת "העולם הבא", תד.
136, תל-אביב. כל הזכויות שמורות.

★ ★ ★

שלוש רב שובך ציפורה נחמדת
מאצות חזון אל חלונ.
אל קולך כי ערב מה נפשי כלתה
בחורף, בעוזבך מעוני.
ובכלות כל נפשי אל השיר והזמר,
אל צוויק, ואל ציק, ואל צי,
הקשבתני רחוק לתקלים ארץ-נגן
מיוצר בידי "הד"רצי".

★ ★ ★

אל נא תאמר: "הנה דרכי האחרונה,
את אור היום הסתירו פני העננה."
כי גם ביום סגריר וגם תמיד תמיד
יתחממו המים בדוד-שמש "מירומית".

★ ★ ★

ראי, אדמה, כי היינו בובונים עד מאד,

שתי דקות אינטליגנציה

עוד אות

כל התשובות לשאלות הבאות מת-
חילות באות "ק". בשאלה הראשונה יש
להוסיף אליה רק עוד אות אחת כדי
לקבל את התשובה. בשניה יש להוסיף
כבר שתי אותיות, וכן הלאה, עד ש-
כשאלה ה-12 מתקבלת כבר מילה בת
13 אותיות.

- (1) הוסף אות אחת, והיתה
- למידת נפה עתיקה. (2) הוסף
- 2 אותיות והיתה לעוף גדול-
- זפק. (3) הוסף 3 והיתה לצורת
- התישבות. (4) הוסף 4 והיתה
- לממשלה. (5) הוסף 5 והיתה
- לרבי-חובל. (6) הוסף 6 והיתה
- לאוסף. (7) הוסף 7 והיתה לי-
- מרחם. (8) הוסף 8 והיתה לאי-
- גודה שיתופית. (9) הוסף 9
- והיתה ליצירה מוסיקלית. (10)
- הוסף 10 והיתה לחוקה. (11)
- הוסף 11 והיתה לאקדמיה מיר
- חרת לאחת האמנויות. (12)
- הוסף 12 והיתה לאזרחות הי-
- עולם.

שבח חיים, ירושלים

★ ★ ★

המחשבה (21) הוספה
(11) הוספה (01) הוספה (6)
הוספה (8) הוספה (2) הוספה
הוספה (9) הוספה (5) הוספה
(5) הוספה (1) הוספה

הערות-שוליים

איך לקרוא למאבקן הסוער של מפ"ם ואחדות-העבודה על זכותן להימנע
מהצבעה בעניין דוקטרינת אייזנהאואר? ...

... מלחמת מנע.

★ ★ ★

לאחר שבן-גוריון הודיע כי אין צורך בשינוי מעמדו של השב, מאחר
שהוא אחראי עליו באופן אישי...

... יש לפחות צורך בשינוי שמו של מופד זה: ש. ב. ג.

★ ★ ★

מורה לאנגלית נתפס בשעתו בתורכיה כמרגל, והשבוע נתפס עוד
מורה לאנגלית כמרגל רשת השתמטות מגיוס...

... כנראה שהאנגלית הופכת לאט לאט לשפה האנטי-
רשמית במדינה.

★ ★ ★

הכוכבת הצרפתית בריגיט בארדו עומדת לבקר בישראל...

... בעיקבות המיסטר באה המאד מואזל.

